

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไป

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

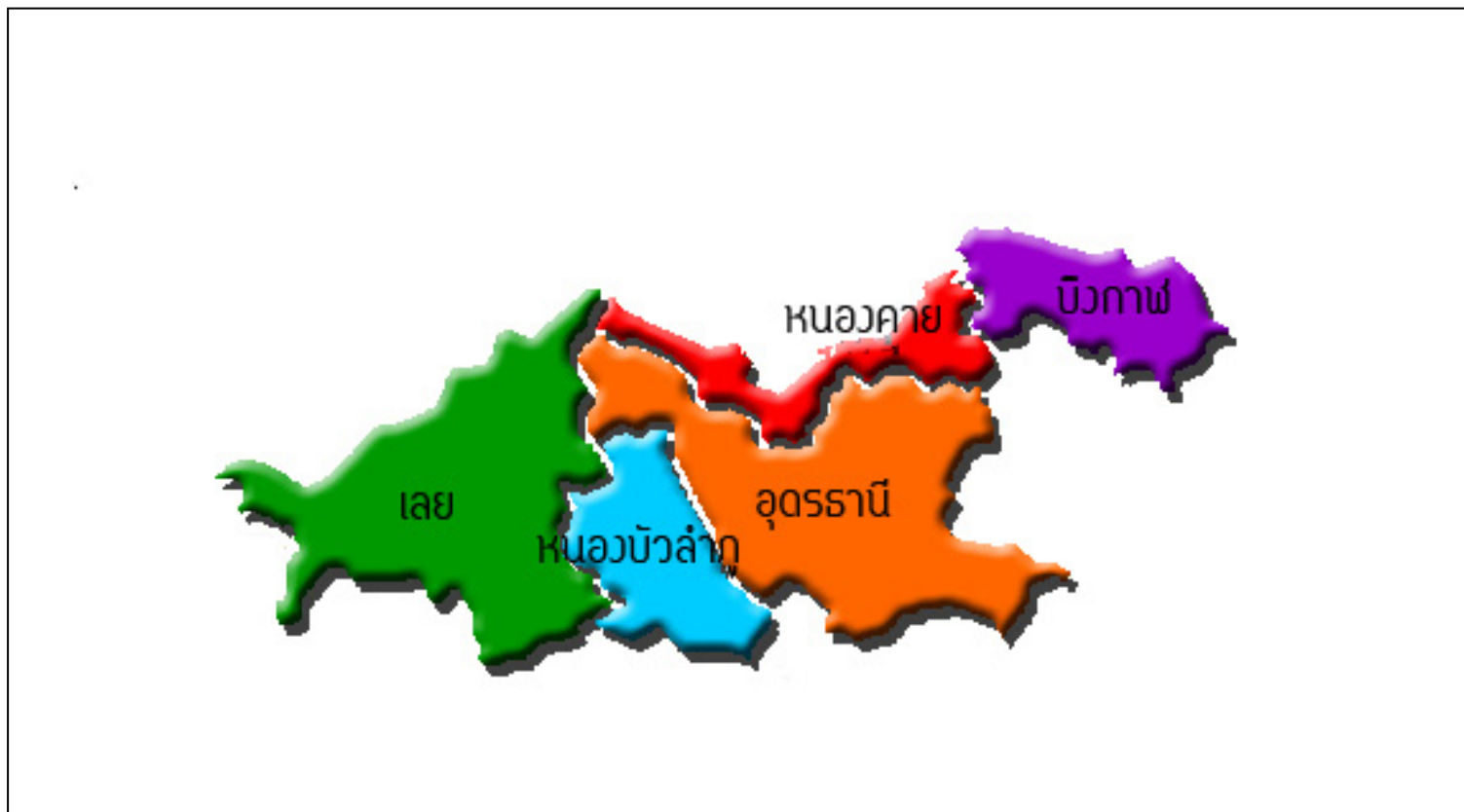

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

1.1 แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

ภาพที่ 1.1 แสดงแผนที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

1.2 หมายเหตุทั่วไป : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมเป็นที่ราบสูงสลับภูเขา มีพื้นที่รวมทั้งสิ้นประมาณ 21.5 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.4 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 4.04 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.87 ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญหลายสาย อาทิ น้ำป่าสัก น้ำพอง น้ำเซ่ง น้ำชี น้ำโมง และห้วยหลวง มีชายแดนติดต่อกับประเทศลาว ระยะทางตามแนวชายแดนยาวประมาณ 527 กิโลเมตร โดยมีแม่น้ำโขงกั้นเขตแดน

1.3 การปกครอง

อาณาเขต : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย 5 จังหวัด จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเซนต์และ จังหวัดบึงกาฬ โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ปี 2553

พื้นที่	ประชากร		ครัวเรือน		พื้นที่		ความหนาแน่น
	คน	ร้อยละ	ครัวเรือน	ร้อยละ	ตร.กม.	ร้อยละ	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21,512,602	85.72	5,876,461	84.85	175,877.47	83.66	125
กลุ่มจังหวัด ฯ	3,584,660	14.28	1,049,473	15.15	34,346.28	16.34	98

โครงสร้างประชากร : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีโครงสร้างประชากรตามตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงโครงสร้างประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ปี 2553

พื้นที่	ประชากร	ครัวเรือน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ความหนาแน่นต่อ ตร.กม.
กลุ่มจังหวัด ฯ	3,584,660	1,049,473	34,346.28	98.10
อุดรธานี	1,544,789	414,868	11,730.302	131.19
หนองบัวลำภู	502,868	124,849	3,859.086	129.80
หนองคาย	509,395	240,354	3,027.280	168.27
เลย	624,066	166,243	11,424.612	54.34
บึงกาฬ	403,542	103,159	4,305	97.74

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 1.3 แสดงเขตการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ปี 2553

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน	อบจ.	เทศบาล			อบต.
						นคร	เมือง	ตำบล	
อุดรธานี	20	156	1,880	101	1	1	3	44	148
หนองคาย	9	62	687	-	1	-	1	9	60
หนองบัวลำภู	6	59	687	-	1	-	1	15	51
เลย	14	89	916	-	1	-	1	14	85
บึงกาฬ	8	53	615	-	-	-	-	8	52
รวมทั้งสิ้น	57	419	4,785	101	4	1	6	90	396

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง

1.4 โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค

ไฟฟ้า : จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ในปี 2552 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.82 ของจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า / ครั้วเรือน ดังนี้

ตารางที่ 1.4 แสดงจำนวนครั้วเรือนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ที่มีไฟฟ้าใช้

พื้นที่	ครั้วเรือน	จำนวนครั้วเรือนที่มีไฟฟ้า	คิดเป็นร้อยละ ของผู้ใช้ไฟฟ้า
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	981,843	859,701	87.56
อุดรธานี	422,109	368,891	87.39
หนองคาย	152,170	142,511	92.24
เลย	249,489	219,857	88.12
หนองบัวลำภู	183,359	155,467	84.78
บึงกาฬ	94,284	88,959	92.21

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู เลย

ประปา: จำแนกตามจังหวัด ประกอบด้วย

1. จังหวัดอุดรธานี

- ข้อมูลปี 2552 มีกำลังการผลิต 1,830 ลบ.ม. / ชม. (ตามระบบที่ออกแบบไว้) แต่ผลิตได้จริง 2,300 ลบ.ม. / ชม. ใช้แหล่งน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำห้วยหลวงและอ่างเก็บน้ำหนองสำโรง ผลิตและจำหน่ายในพื้นที่เทศบาลนครอุดรธานี / เทศบาลหนองสำโรง / เทศบาลหนองบัว / เทศบาลโนนสูง - น้ำคำ และเทศบาลตำบลนาข้าว รวมพื้นที่บริหาร 143 ตร.กม.

2. จังหวัดหนองคาย

- ในปี 2552 ผลิตน้ำประปาได้ทั้งสิ้น 750,753 ลบ.ม. และปริมาณน้ำที่จ่ายให้แก่ผู้ใช้ 725,207 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 96.59 ของปริมาณน้ำที่ผลิตทั้งจังหวัด มีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 30,274 ราย

3. จังหวัดเลย

- ในปี 2552 ผลิตน้ำประปาได้ทั้งสิ้น 5,346,391 ลบ.ม. ปริมาณน้ำที่ใช้ 3,881,628 ลบ.ม. มีผู้ใช้น้ำทั้งสิ้น 14,987 ครั้วเรือน

4. จังหวัดหนองบัวลำภู

- ในปี 2552 ผลิตน้ำประปาได้ทั้งสิ้น 1,979,929 ลบ.ม. และปริมาณน้ำที่จ่ายให้แก่ผู้ใช้ 1,842,265 ล้าน ลบ.ม. หรือร้อยละ 93.05 ของปริมาณน้ำที่ผลิตทั้งจังหวัด มีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 11,101 ราย

การคมนาคม : จำแนกตามจังหวัด ประกอบด้วย

1. จังหวัดอุดรธานี มีเส้นทางคมนาคมทางบก สนามบินนานาชาติ และ สถานีรถไฟ
2. จังหวัดหนองคาย มีเส้นทางคมนาคมทางบก ที่เชื่อมต่อไปยัง สปป.ลาว และ สถานีรถไฟ
3. จังหวัดเลย มีเส้นทางคมนาคมทางบก สนามบิน และยังมีท่าเรือในลำน้ำโขง
4. จังหวัดหนองบัวลำภู มีเส้นทางคมนาคมทางบก
5. จังหวัดบึงกาฬ มีเส้นทางคมนาคมทางบก

การสื่อสาร : จังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่ม มีไปรษณีย์ และ โทรศัพท์

จังหวัดอุดรธานี	มีที่ทำการไปรษณีย์	24	แห่ง	องค์การโทรศัพท์	4	สาขา
จังหวัดหนองคาย	มีที่ทำการไปรษณีย์	9	แห่ง	องค์การโทรศัพท์	4	สาขา
จังหวัดหนองบัวลำภู	มีที่ทำการไปรษณีย์	6	แห่ง	องค์การโทรศัพท์	1	สาขา
จังหวัดเลย	มีที่ทำการไปรษณีย์	16	แห่ง	องค์การโทรศัพท์	4	สาขา
จังหวัดบึงกาฬ	มีที่ทำการไปรษณีย์	8	แห่ง	องค์การโทรศัพท์	1	สาขา

แหล่งน้ำ ในกลุ่มจังหวัดมีแหล่งน้ำที่สำคัญ ที่เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค ได้แก่ กลุ่มน้ำห้วยหลวง กลุ่มน้ำห้วยโมง กลุ่มน้ำลำพะเนียง และกลุ่มน้ำเลย

แหล่งน้ำ	อยู่ในเขตจังหวัด	การใช้ประโยชน์		หมายเหตุ
		พื้นที่ (ไร่)	ครัวเรือน	
กลุ่มน้ำห้วยหลวง	อุดรธานี,หนองคาย	3,740	1,185	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและ อุปโภค - บริโภค
กลุ่มน้ำห้วยโมง	หนองคาย	3,155	375	
กลุ่มน้ำลำพะเนียง	หนองบัวลำภู	1,500	220	
กลุ่มน้ำเลย	เลย	3,750	845	
รวม		12,145	2,625	

สรุปกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพและโอกาสการพัฒนาด้านการค้า อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ เนื่องจากตั้งอยู่ตอนบนของภาคและมีบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน มีถนนสายหลักคือสายมิตรภาพ มีชายแดนติดกับประเทศ เพื่อนบ้านคือ สปป.ลาว และมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เป็นประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ตลอดจนเชื่อมโยงกับจีนตอนใต้

ส่วนที่ ๒

สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ

สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ด้านการเกษตร การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

ก่อนอื่นขออธิบายความหมายของอักษรย่อที่จำเป็นต้องทราบ เพื่อความเหมาะสมในการอธิบายรายละเอียดของตารางและแผนภูมิในลำดับต่อไป

ตารางที่ 2.1 แสดงความหมายของอักษรย่อ

อักษรย่อ	ความหมาย
NES	กลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
UNES 1	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1
UNES 2	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
CNES	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
LNES 1	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
LNES 2	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2
UNS 1	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
UNS 2	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2
LNS 1	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
LNS 2	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2
WCSS	กลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันตก
ECSS	กลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก
SBS	กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้
ES 1	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1
ES 2	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2
WS 1	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันตก 1
WS 2	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันตก 2
CS 1	กลุ่มจังหวัดภาคกลาง 1
CS 2	กลุ่มจังหวัดภาคกลาง 2

ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 การเกษตรต้องอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก การท่องเที่ยวต้องอาศัยนักท่องเที่ยวภายในประเทศและการค้าการลงทุนอาศัยนักลงทุนภายในประเทศและการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยสาเหตุดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ไม่เติบโตเท่าที่ควร ประกอบกับมูลค่าเพิ่มเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการไม่สูงมากนัก จึงเป็นบัพทบาทและหน้าที่ที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ต้องพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันให้มากยิ่งขึ้นในลักษณะก้าวกระโดด

สถานการณ์ด้านการเกษตร การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 โดยภาพรวมแล้วด้านเศรษฐกิจยังคงมีทิศทางเช่นเดิม ส่วนด้านการปกครองอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างเนื่องจาก UNES 1 ได้ถูกแบ่งออกเป็น 5 จังหวัด ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคาย และ จังหวัดบึงกาฬ

ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายและจังหวัดบึงกาฬยังคงรวมกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้โดยสิ้นเชิง เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬเพิ่งจะแยกจังหวัดออกจากจังหวัดหนองคาย จึงยังไม่ได้มีการจัดทำฐานข้อมูลของจังหวัดบึงกาฬที่เป็นข้อมูลเฉพาะด้านบางประเด็น แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นถ้ามองโดยภาพรวมของกลุ่มจังหวัดแล้ว ก็จะไม่มีความสำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะได้แสดงข้อมูลโดยภาพรวมของกลุ่มจังหวัดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมรายหัวของกลุ่มจังหวัดของประเทศไทย

หน่วย : ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด	2549	2550	2551	2552	2553	ลำดับปี 53
UNES 1	35,101	40,861	42,356	45,959	51,219	15
UNES 2	30,811	33,741	35,018	39,281	41,813	17
CNES	43,296	47,509	49,671	53,951	57,813	14
LNES 1	37,084	40,998	42,764	46,457	49,299	16
LNES 2	30,003	33,409	34,474	37,982	40,209	18
UNS 1	72,913	77,569	81,334	83,239	90,535	10
UNS 2	39,638	45,079	49,818	50,440	58,761	13
LNS 1	54,005	58,282	66,023	67,618	77,652	12
LNS 2	64,647	69,577	77,829	78,095	88,573	11
WCSS	121,285	130,726	138,171	126,554	141,122	5
ECSS	84,194	85,841	92,682	87,426	97,431	7
SBS	83,379	84,644	87,471	83,607	94,173	9
ES 1	256,959	299,416	313,259	279,618	330,278	3
ES 2	406,708	448,893	444,418	421,332	475,517	1
WS 1	104,026	105,686	111,607	113,712	123,132	6
WS 2	232,075	257,148	283,436	281,608	311,852	4
CS 1	232,828	252,130	291,365	290,108	332,154	2
CS 2	80,049	85,020	91,610	87,093	95,278	8

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมรายหัวของแต่ละกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.3 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมรายหัว NES ปี 2549 - 2553

หน่วย: ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด NES	2549	2550	2551	2552	2553	ลำดับปี 53
UNES 1	35,101	40,861	42,356	45,959	51,219	2
UNES 2	30,811	33,741	35,018	39,281	41,813	4
CNES	43,296	47,509	49,671	53,951	57,813	1
LNES 1	37,084	40,998	42,764	46,457	49,299	3
LNES 2	30,003	33,409	34,474	37,982	40,209	5

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ 2.2 และแผนภูมิที่ 2.1 จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายหัวของ UNES 1 มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีแต่เมื่อจัดลำดับแล้วจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายหัวกลุ่มจังหวัด UNES 1 ยังคงต่ำเมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ซึ่งเมื่อจัดลำดับแล้ว UNES1 อยู่ลำดับที่ 15 ของประเทศ (ปี 2553) แต่เมื่อเทียบกันภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว ซึ่งมีทั้งหมด 5 กลุ่มจังหวัด UNES 1 อยู่ในลำดับที่ 2 รองจาก CNES อย่างไรก็ตามภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังคงเป็นรองภาคอื่นของประเทศไทย

สถานการณ์ด้านการเกษตร

สถานการณ์ด้านการเกษตรของ UNES 1 ข้อมูลที่สำคัญที่จะนำมาประกอบการวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มจังหวัดประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณน้ำฝน พื้นที่เพาะปลูก ผลผลิตรวมของพืชเกษตรที่สำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วย ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง ยางพารา มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงาน ข้อมูลที่สามารถหาได้เป็นข้อมูล 3-5 ปีย้อนหลัง บางข้อมูลไม่สามารถนำเสนอได้ทุกปีหรือไม่ครบ 5ปีย้อนหลัง เช่น ข้อมูลเนื้อที่ป่า ข้อมูลการเพาะปลูก ผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากระบบการจัดเก็บข้อมูล ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างของหน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่จัดเก็บและประมวลผลข้อมูล รวมทั้งระยะเวลาหรือช่วงเวลาในการจัดเก็บประกอบกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฉบับนี้ (2553-2556) เป็นแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจจะยังไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามคณะทำงานและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องก็ได้ช่วยกันรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้มาประกอบการวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มจังหวัดซึ่งนั่นหมายความว่าแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการจังหวัดประจำปี 2556 ก็จะมีคุณภาพเช่นกัน

ตารางที่ 2.4 แสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยบางจังหวัด NES ปี 2546-2553

หน่วย: มม.

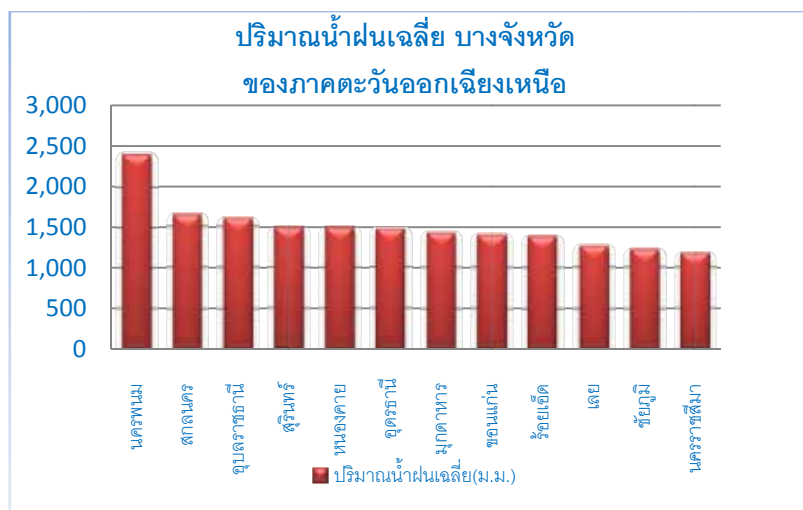
ลำดับ	จังหวัด	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	เฉลี่ย
1	ขอนแก่น	1,467	1,221	1,936	1,201	1,378	1,780	1,039	1,230	1,407
2	ชัยภูมิ	832	915	1,039	951	1,342	1,695	1,502	1,506	1,223
3	นครพนม	2,165	2,189	2,960	2,684	2,308	2,786	2,244	1,939	2,409
4	นครราชสีมา	933	980	1,380	991	1,177	1,375	1,212	1,386	1,179
5	มุกดาหาร	1,285	1,516	1,631	1,378	1,300	1,400	1,212	1,738	1,433
6	ร้อยเอ็ด	1,417	1,455	1,437	1,483	1,515	1,342	1,305	1,147	1,388
7	เลย	1,215	1,238	1,098	1,150	1,270	1,274	1,347	1,541	1,267
8	สกลนคร	1,301	1,754	1,674	1,602	1,823	2,142	1,440	1,449	1,648
9	สุรินทร์	1,628	1,544	1,366	1,545	1,522	1,541	1,534	1,315	1,499
10	หนองคาย + บึงกาฬ	1,694	1,590	1,473	1,375	1,404	2,331	1,843	1,591	1,499
11	อุดรธานี	1,694	1,511	1,423	1,324	1,159	1,662	1,513	1,507	1,474
12	อุบลราชธานี	1,560	1,471	1,323	1,526	2,035	1,396	1,976	1,551	1,605

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

หมายเหตุ : ข้อมูลปริมาณน้ำฝนบางจังหวัดไม่มีเนื่องจากจังหวัดนั้นๆไม่มีสถานีวัดน้ำฝน ดังนั้น ในการทำนายปริมาณน้ำฝนจึงใช้ข้อมูลของสถานีในจังหวัดใกล้เคียง

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย บางจังหวัด NES ปี 2546-2553

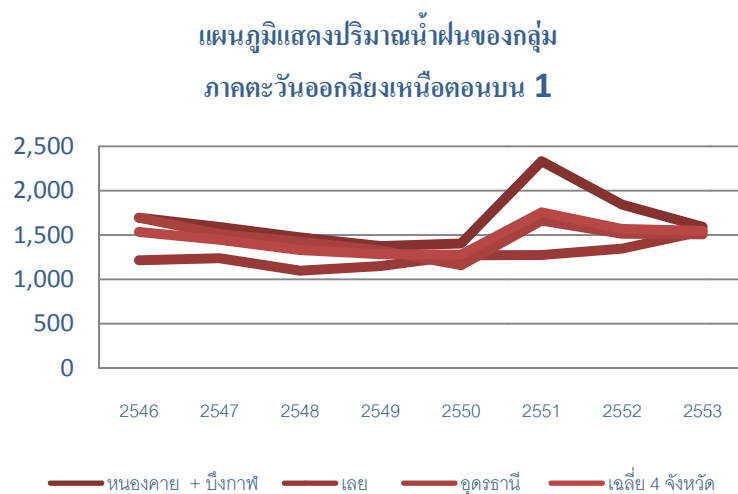
ตารางที่ 2.5 แสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย UNES ปี 2546-2553

หน่วย : มม.

ที่	จังหวัด	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
1.	หนองคาย + บึงกาฬ	1,694	1,590	1,473	1,375	1,404	2,331	1,843	1,591
2.	เลย	1,215	1,238	1,098	1,150	1,270	1,274	1,347	1,541
3.	อุดรธานี	1,694	1,511	1,423	1,324	1,159	1,662	1,513	1,507
4.	เฉลี่ย	1,534	1,446	1,331	1,283	1,278	1,756	1,568	1,546

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

แผนภูมิที่ 2.3 แสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย UNES1 ปี 2546 – 255

จากตารางที่ข้อมูลปริมาณน้ำฝนตามตารางที่ 2.4 และแผนภูมิที่ 2.2 ทำให้ทราบว่าปริมาณน้ำฝนของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำฝนของจังหวัดต่างๆในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างมาก สามารถปลูกพืชหรือทำการเกษตรที่ต้องอาศัยน้ำฝนตามฤดูกาลในการเพาะปลูก เช่น การเพาะปลูก ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งผลไม้ตามฤดูกาล ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า พืชเกษตรที่สำคัญหรืออาจจะรวมไปถึงการปศุสัตว์ที่เหมาะสมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ต้องเป็นพืชที่ต้องอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก หรือถ้าเป็นการปศุสัตว์ก็ต้องมีเตรียมการเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง

ตารางที่ 2.6 แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญ UNES 1 ปี 2551
หน่วย : ไร่

ลำดับ	พื้นที่เพาะปลูก	2551
1	ข้าวนาปี	4,303,019
2	ยางพารา	1,046,233
3	มันสำปะหลัง	424,101
4	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	631,176
5	อ้อยโรงงาน	155,778
รวม		6,560,307

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงสัดส่วนพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญ UNES 1 ปี 2551

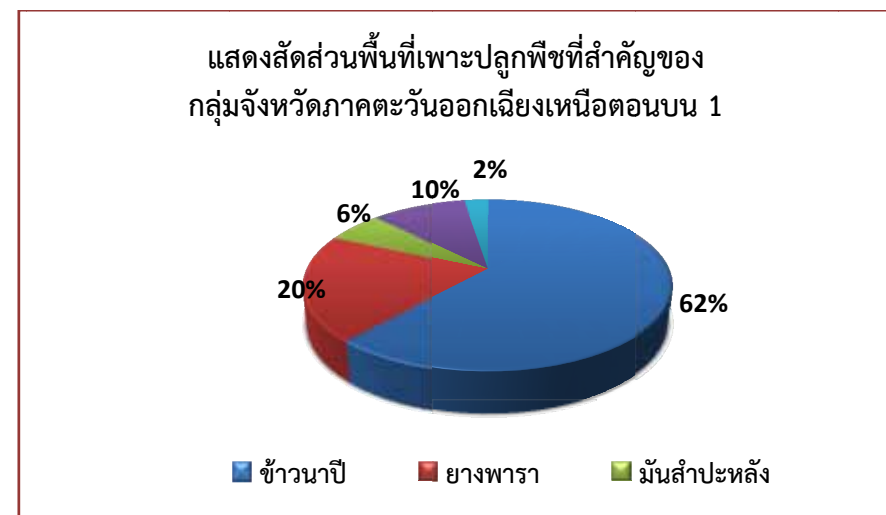

ตารางที่ 2.7 แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญ UNES 1 ปี 2552
หน่วย:ไร่

ลำดับ	พื้นที่เพาะปลูก	2552
1	ข้าวนาปี	4,333,677
2	ยางพารา	1,409,609
3	มันสำปะหลัง	417,040
4	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	688,565
5	อ้อยโรงงาน	177,526
รวม		7,026,417

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.5 แสดงสัดส่วนพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญ UNES 1 ปี 2552

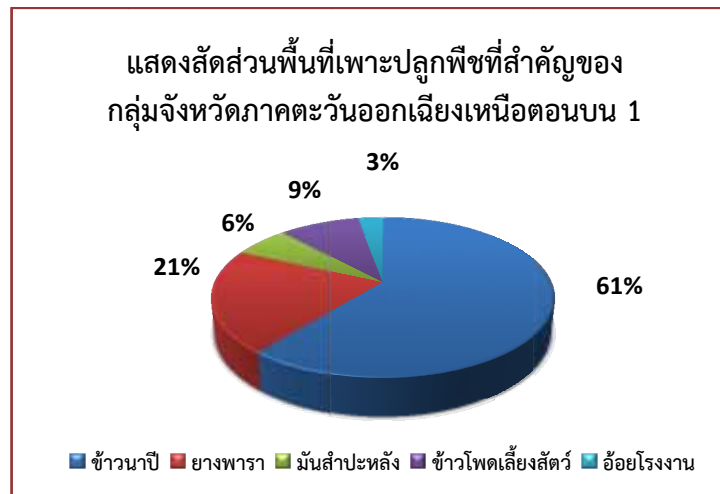
ตารางที่ 2.8 แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญ UNES 1 ปี 2553

หน่วย : ไร่

ลำดับ	พื้นที่เพาะปลูก	2553
1	ข้าวนาปี	4,315,552
2	ยางพารา	1,489,241
3	มันสำปะหลัง	446,365
4	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	637,984
5	อ้อยโรงงาน	199,996
รวม		7,089,138

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.6 แสดงสัดส่วนพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญ UNES 1 ปี 2553

จากข้อมูลในตารางที่ 2.6 -2.8 และแผนภูมิที่ 2.4 - 2.6 เป็นการแสดงพื้นที่เพาะปลูกและสัดส่วนของพื้นที่เพาะปลูกของพืชเกษตรที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 3 ปีซ้อนหลัง คือตั้งแต่ ปี 2551-2553 พบว่าพื้นที่การเกษตรส่วนมากยังคงเป็นข้าว ซึ่งเป็นพืชที่เกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมปลูกเพื่อบริโภคและจำหน่าย ในกรณีที่มีมากเกินกว่าการบริโภคในแต่ละปี และเป็นที่น่าสังเกต พืชที่มีบทบาทและเข้ามาแย่งพื้นที่เพาะปลูกพืชประเภทอื่น คือ ยางพารา ประมาณ 10 ปีก่อนหน้านี้ พื้นที่เพาะปลูกยางพารา ก็จะเป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง หรือพืชอื่นๆที่สามารถเติบโตได้ในพื้นที่ลาดชัน แต่ถ้าดูข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี จำนวนพื้นที่เพาะปลูกอ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ยังไม่มีแนวโน้มลดลงแต่ในทางตรงกันข้ามพื้นที่ปลูกยางพารา ก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ อาจเป็นไปได้ว่า พื้นที่เพาะปลูกยางพาราเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมเดิม หรือมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามสัดส่วนพื้นที่เพาะปลูกพืชที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ยางพารา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแน่นอนรวมทั้งขณะเดียวกันพื้นที่เปิดกรีดยางพารา ก็มีแนวโน้มมากขึ้นตามอายุการเพาะปลูกยางพารา

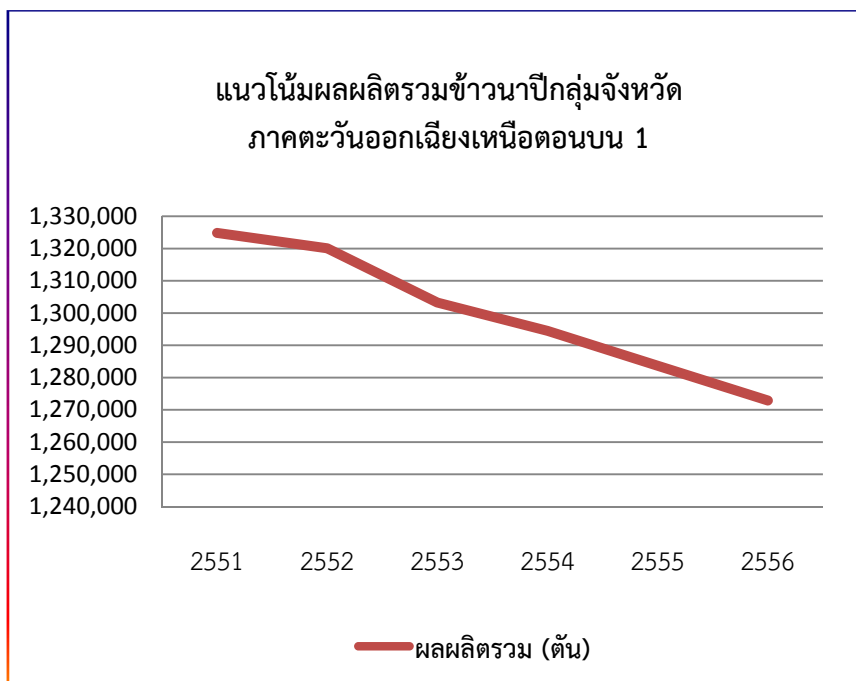
ตารางที่ 2.9 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวนาปี UNES1ปี 2551-2556

หน่วย:ตัน

ผลผลิต	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	1,324,798	1,320,027	1,303,242	1,294,466	1,283,688	1,272,910

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.7 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวนาปี UNES 1 ปี 2551-2556

จากตารางที่ 2.9 และแผนภูมิที่ 2.7 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 แสดงให้เห็นว่าถ้าไม่มีกลยุทธ์ส่งเสริมหรือสนับสนุนการเพาะปลูกข้าวนาปี แล้ว ผลผลิตข้าวนาปีจะต้องมีแนวโน้มการลดลงอย่างแน่นอน

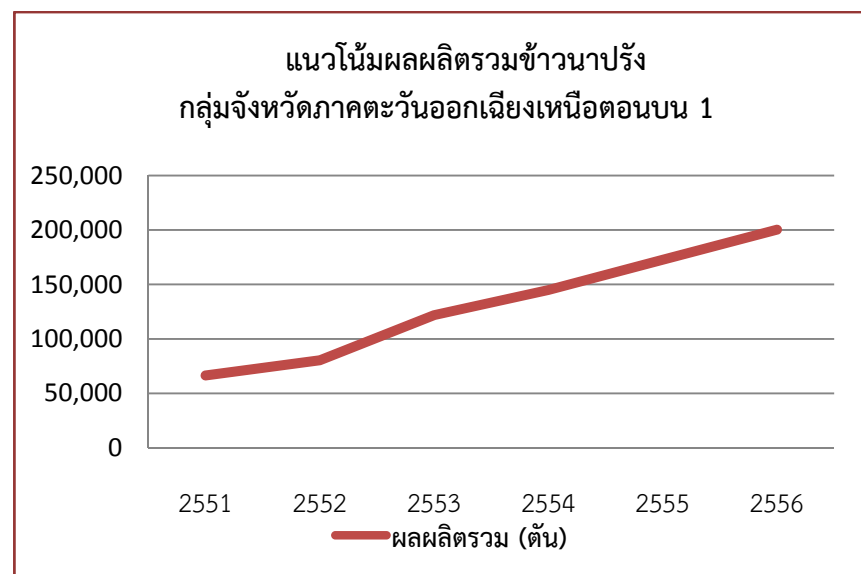
ตารางที่ 2.10 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวนาปี UNES 1 ปี 2551-2556

หน่วย:ตัน

ผลผลิต	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	66,413	80,399	121,825	144,958	172,664	200,370

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.8 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวนาปี UNES 1 ปี 2551-2556

ตารางที่ 2.10 และแผนภูมิที่ 2.8 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน แสดงให้เห็นว่าผลผลิตข้าวนาปีมีแนวโน้มสูงขึ้นทำให้ทราบว่ามีการนิยมปลูกข้าวนาปีมากขึ้น อาจเป็นเพราะระบบชลประทานดีขึ้น หรือปัจจัยการเพาะปลูกดีขึ้น จึงทำให้ผลผลิตต่อปีมีแนวโน้มสูงขึ้น

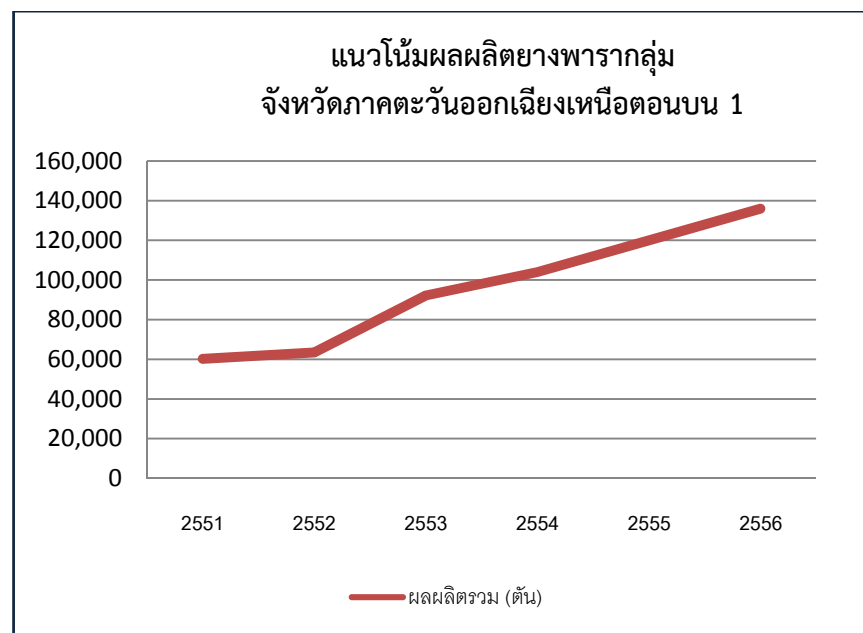
ตารางที่ 2.11 แสดงแนวโน้มผลผลิตยางพารา UNES 1 ปี 2551-2556

หน่วย : ตัน

ผลผลิต	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	60,199	63,430	92,198	103,941	119,941	135,940

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.9 แสดงแนวโน้มผลผลิตยางพารา UNES 1 ปี 2551-2556

ตารางที่ 2.11 และแผนภูมิที่ 2.9 แสดงแนวโน้มผลผลิตยางพาราของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 แสดงให้เห็นว่าผลผลิตยางพารามีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นที่เพาะปลูกมีแนวโน้มสูงขึ้น

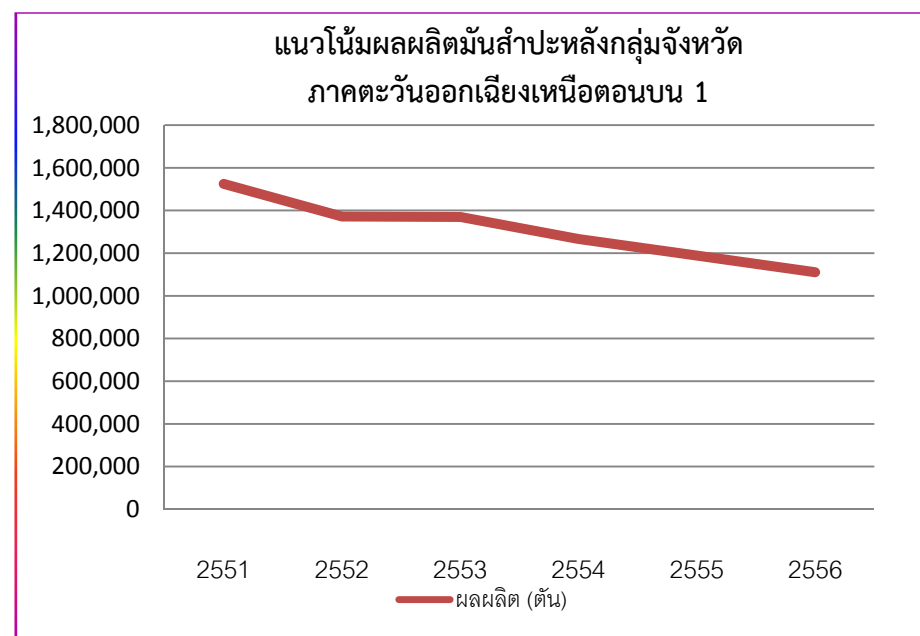
ตารางที่ 2.12 แสดงแนวโน้มผลผลิตมันสำปะหลัง UNES 1 ปี 2551-2556

หน่วย : ตัน

ผลผลิต	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	1,524,655	1,371,829	1,369,029	1,266,212	1,188,399	1,110,586

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

แผนภูมิที่ 2.10 แสดงแนวโน้มผลผลิตมันสำปะหลัง UNES 1 ปี 2551-2556

จากตารางที่ 2.12 และแผนภูมิที่ 2.10 แสดงแนวโน้มผลผลิตมันสำปะหลังของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 แสดงให้เห็นว่าหากไม่มีกลยุทธ์ส่งเสริมหรือสนับสนุนการเพาะปลูกมันสำปะหลังแล้ว ผลผลิตมันสำปะหลังจะต้องมีแนวโน้มการลดลงอย่างแน่นอน

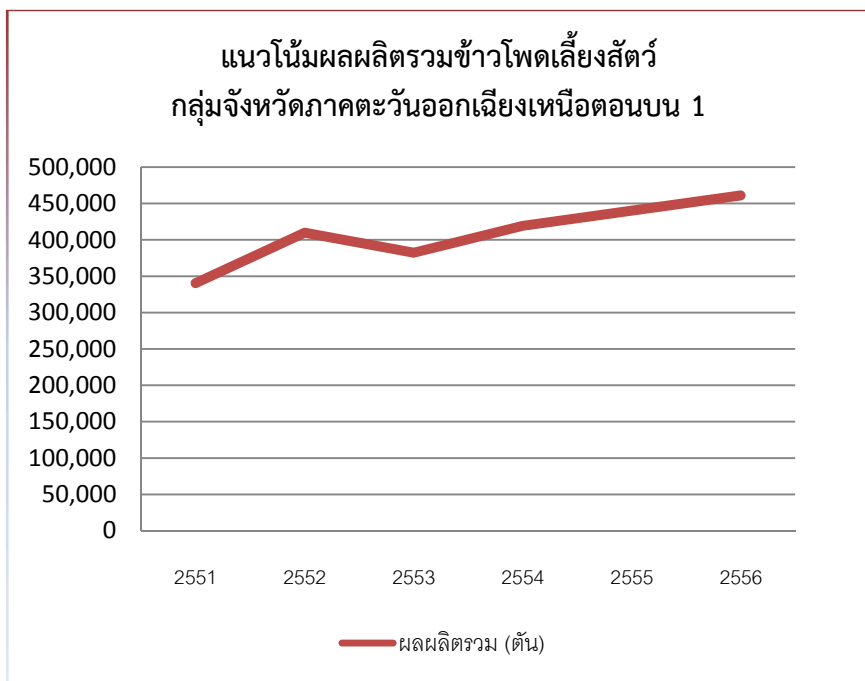
ตารางที่ 2.13 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ UNES1 ปี 2551-2556

หน่วยนับ : ตัน

ผลผลิต	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	340,526	409,767	382,252	419,241	440,104	460,967

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต 3

แผนภูมิที่ 2.11 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ UNES 1 ปี 2551-2556

ตารางที่ 2.13 และแผนภูมิที่ 2.11 แสดงแนวโน้มผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 แสดงให้เห็นว่าผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยมีข้อแม้พื้นที่เพาะปลูกจะต้องไม่น้อยกว่าเดิม หรืออาจถูกแย่งพื้นที่เพาะปลูกจากยางพารา

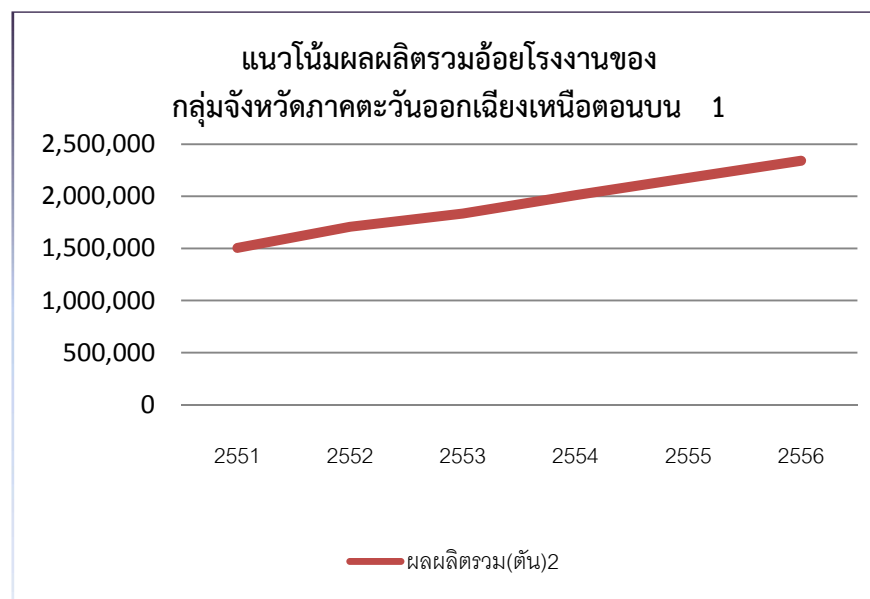
ตารางที่ 2.14 แสดงแนวโน้มผลผลิตอ้อยโรงงาน UNES 1 ปี 2551-2556

หน่วย : ตัน

ผลผลิต	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	1,503,155	1,705,587	1,833,224	2,010,724	2,175,759	2,340,793

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต 3

แผนภูมิที่ 2.12 แสดงแนวโน้มผลผลิตรวมอ้อยโรงงาน UNES ปี 2551-2556

ตารางที่ 2.14 และแผนภูมิที่ 2.12 แสดงแนวโน้มผลผลิตอ้อยโรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 แสดงให้เห็นว่าผลผลิตอ้อยโรงงานมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยมีข้อแม้พื้นที่เพาะปลูกต้องไม่น้อยกว่าเดิมหรือไม่ถูกแย่งพื้นที่เพาะปลูกจากยางพารา

ตารางที่ 2.15 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตข้าวนาปี UNES ปี 2551-2553

หน่วย : กก./ไร่

กลุ่มจังหวัด	2551	2552	2553
UNES 1	1,341	1,293	1,306
UNES 2	947	959	961

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

ตารางที่ 2.16 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตข้าวนาปรัง UNES ปี 2551-2553

หน่วย : กก./ไร่

กลุ่มจังหวัด	2551	2552	2553
UNES1	1,968	1,992	1,947
UNES2	1,303	1,305	1,324

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

ตารางที่ 2.17 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตยางพาราของ UNES ปี 2551-2553

หน่วย:กก./ไร่

กลุ่มจังหวัด	2551	2552	2553
UNES 1	1,124	1,118	1,226
UNES 2	707	738	720

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

ตารางที่ 2.18 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง UNES ปี 2551-2553

หน่วย : กก./ไร่

กลุ่มจังหวัด	2551	2552	2553
UNES 1	14,112	13,093	12,815
UNES 2	9,304	9,970	9,519

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

ตารางที่ 2.19 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรงงาน UNES ปี 2551-2553

หน่วย : กก./ไร่

กลุ่มจังหวัด	2551	2552	2553
UNES 1	39,113	38,413	33,503
UNES 2	31,602	30,246	28,921

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3

จากตาราง 2.15-2.19 เป็นข้อมูลเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตพืชเกษตรที่สำคัญของ UNES 1 กับ UNES 2 จะเห็นได้ว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผลผลิตต่อไร่ ของ UNES 1 สูงกว่า UNES 2 ทั้งพืช 5 ชนิด อาจเป็นสาเหตุ จากปัจจัยการผลิต ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ตลอดจนทักษะการเพาะปลูกของเกษตรกร ของ UNES 1 โดยรวมแล้วเหนือกว่า UNES 2 ดังนั้นการทำการเกษตรจากพืชทั้ง 6 ชนิด(รวมข้าวโพดเลี้ยงสัตว์) ยังคงเป็นพืชเศรษฐกิจของ UNES 1

หมายเหตุ : ในพื้นที่ UNES 2 อาจไม่นิยมเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จึงไม่พบข้อมูลเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ระหว่าง UNES1 กับ UNES2

สถานการณ์ด้านการค้าและการลงทุน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เป็นประตูการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านโดยมีด่านหนองคาย บึงกาฬ ท่าลี่ และเชียงคาน สร้างมูลค่าการค้าชายแดนกับสปป.ลาว และโดยเฉพาะสนามบินนานาชาติอุดรธานี ยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (10 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-กทม., 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯเชียงใหม่ 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-ภูเก็ต)ทางน้ำ (ตามลำน้ำโขง) ซึ่งส่งผลดีต่อการค้าการลงทุน ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเฉพาะจังหวัดอุดรธานี เริ่มมีการลงทุนจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เวียดนาม รวมทั้งจากนานาชาติเข้ามาลงทุนเกี่ยวกับการค้าปลีกค้าส่ง อาทิ แม็คโคร โลตัส บิ๊กซี ใ้แป๊ะ ฯลฯ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(สศช.) ได้วิเคราะห์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน1 ควรจะมีบทบาทเป็นประตูการค้าในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ดังนั้นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน1 ได้มีการศึกษาข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ศักยภาพ ดังต่อไปนี้

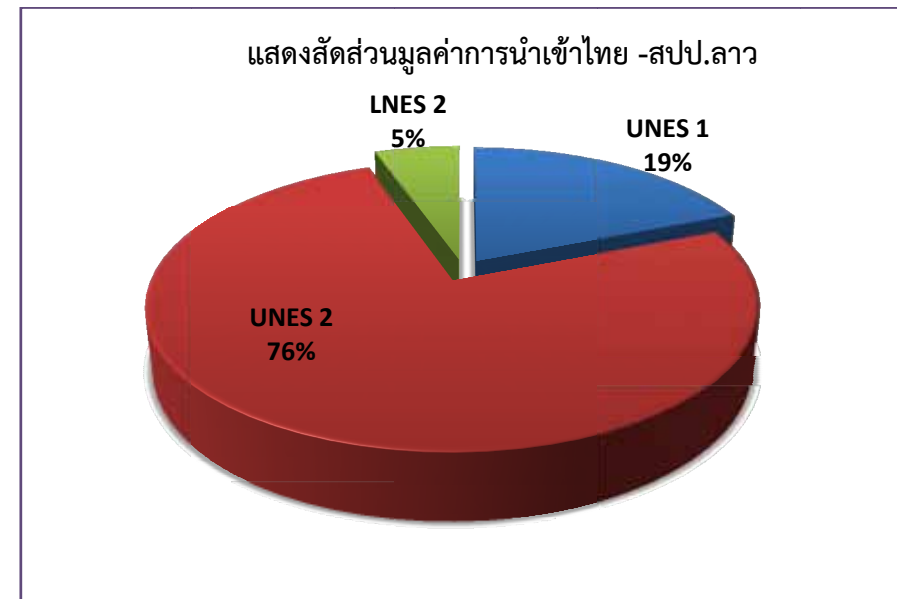
ตารางที่ 2.20 แสดงมูลค่าการนำเข้า ไทย-สปป.ลาว ปี 2548-2553

หน่วย : ล้านบาท

ด้านศุลกากร	2548	2549	2550	2551	2552	2553
UNES 1	2,136	2,944	3,141	3,505	3,980	4,055
UNES 2	1,590	7,036	13,408	15,009	10,930	16,102
LNES 2	1,164	2,545	661	770	936	1,149
นำเข้า	4,891	12,526	17,211	19,284	15,847.20	21,306

ที่มา : กรมศุลกากร ด้านศุลกากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภูมิที่ 2.13 แสดงสัดส่วนมูลค่าการนำเข้า ไทย- สปป.ลาว ปี 2553

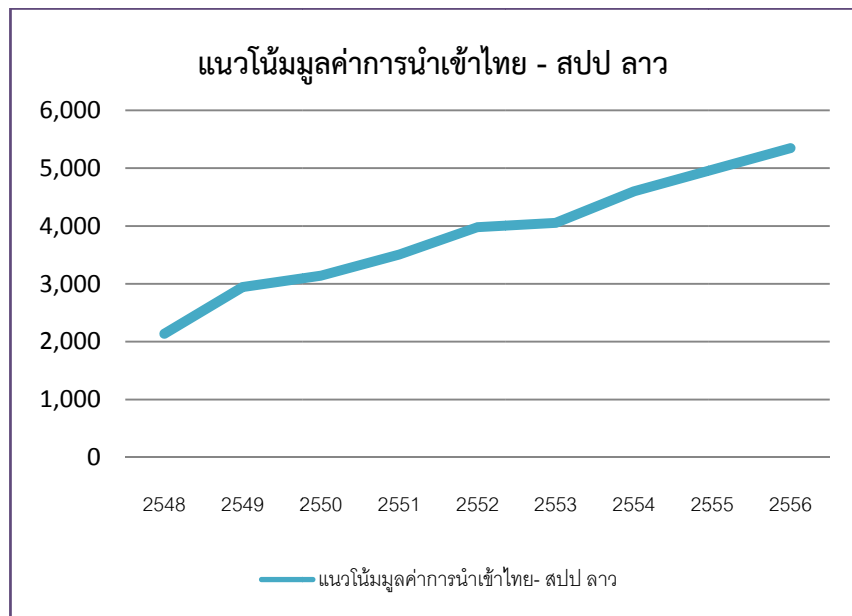
ตารางที่ 2.21 แสดงแนวโน้มมูลค่าการนำเข้า ไทย -สปป. ลาว ปี 2548-255

หน่วย : ล้านบาท

ด้าน ศุลกากร	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	2,136	2,944	3,141	3,505	3,980	4,055	4,600	4,974	5,347

ที่มา : กรมศุลกากร ด้านศุลกากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภูมิที่ 2.14 แสดงแนวโน้มมูลค่าการนำเข้า ไทย -สปป. ลาว ปี 2548-2556

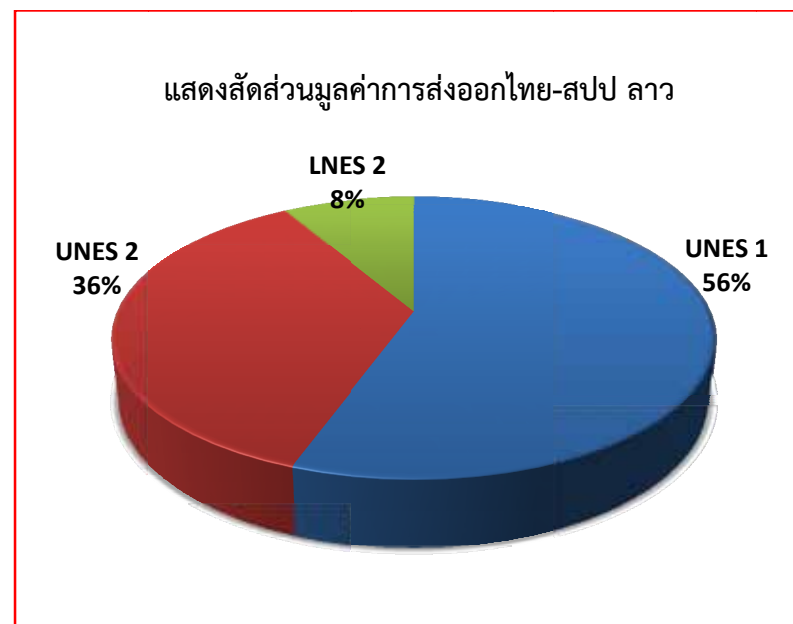
ตารางที่ 2.22 แสดงมูลค่าการส่งออก ไทย-สปป.ลาว ปี 2548-2553

หน่วย:ล้านบาท

ด้านศุลกากร	2548	2549	2550	2551	2552	2553
UNES 1	10,360	22,756	29,725	35,670	37,825	42,905
UNES 2	7,791	10,185	10,043	14,403	11,522	27,845
LNES 2	2,195	2,838	3,329	3,329	4,644	6,512
ส่งออก	20,347	35,774	43,098	53,403	53,992	77,263

ที่มา : กรมศุลกากร ด้านศุลกากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภูมิที่ 2.15 สัดส่วนมูลค่าการส่งออก- สปป. ลาวปี 2553

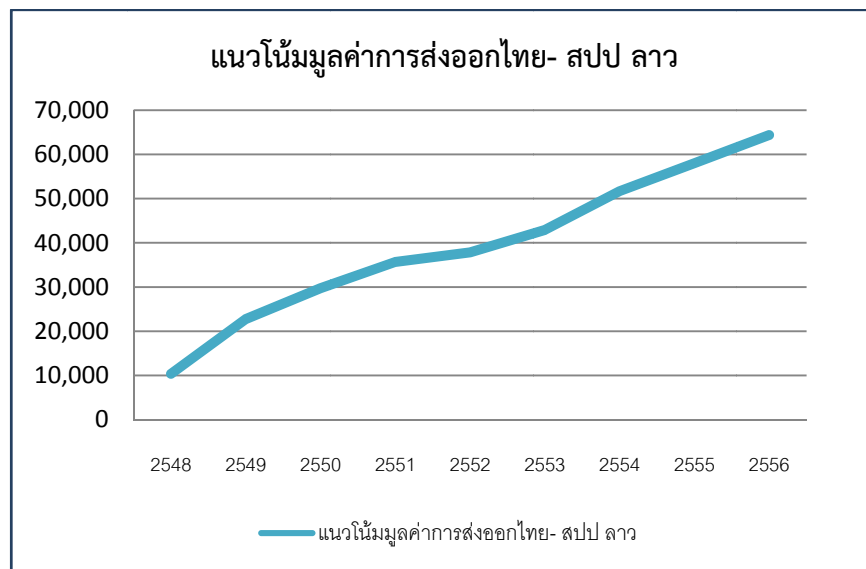
ตารางที่ 2.23 แสดงแนวโน้มมูลค่าการส่งออกไทย-สปป.ลาว ปี 2548-2556

หน่วย : ล้านบาท

ด้าน ศุลกากร	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	10,360	22,756	29,725	35,670	37,825	42,905	51,648	58,008	64,368

ที่มา : กรมศุลกากร ด้านศุลกากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภูมิที่ 2.16 แสดงแนวโน้มมูลค่าการส่งออกไทย - สปป.ลาว ปี2548 -2556

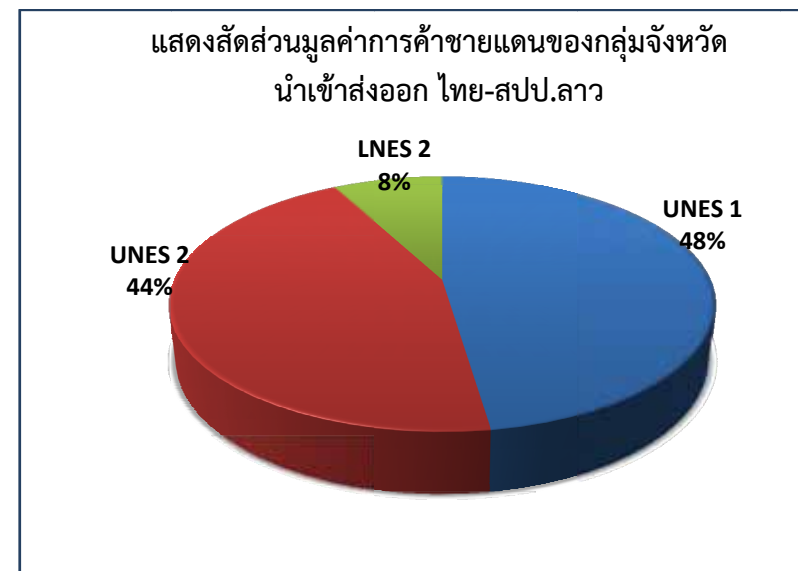
ตารางที่ 2.24 แสดงมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ปี 2553

หน่วย : ล้านบาท

ด้านศุลกากร	2548	2549	2550	2551	2552	2553
UNES 1	12,497	25,694	32,867	39,176	41,805	46,960
UNES 2	9,381	17,222	23,452	29,412	22,453	43,948
LNES 2	3,359	5,383	3,990	4,099	5,580	7,662.10

ที่มา : กรมศุลกากร ด้านศุลกากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภูมิที่ 2.17 แสดงสัดส่วนมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว

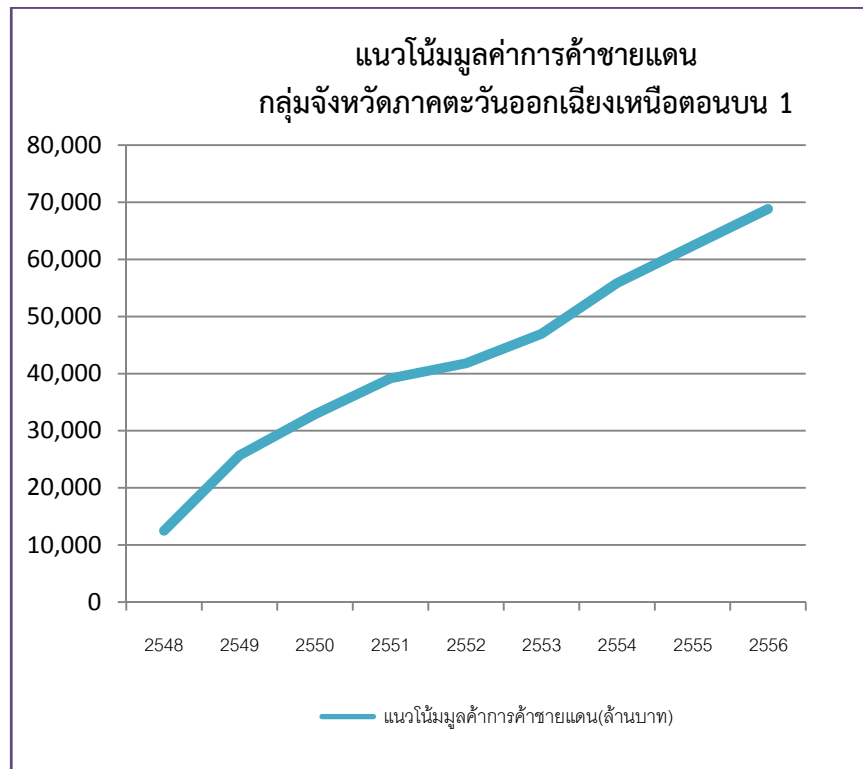
ตารางที่ 2.25 แสดงแนวโน้มมูลค่าการค้าชายแดน ปี 2548-2556

หน่วย:ล้านบาท

ด้าน ศุลกากร	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	12,497	25,695	32,867	39,176	41,806	46,960	55,862	62,347	68,831

ที่มา : กรมศุลกากร ด้านศุลกากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภูมิที่ 2.18 แสดงแนวโน้มมูลค่าการค้าชายแดน ปี 2548-2556

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออก และมูลค่าการค้าชายแดน พบว่าเมื่อเทียบมูลค่าการค้าชายแดน ไทย-สปป.ลาวแล้ว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ยังคงมีมูลค่าการค้าชายแดนมากเป็นอันดับ 1 เมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (มุกดาหาร สกลนคร และนครพนม) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และ ยโสธร) จากแผนภูมิแนวโน้มการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆโดยเฉพาะการส่งออกก็ยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจากแผนภูมิ 2.17 สัดส่วนร้อยละมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป. ลาว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 48 เทียบกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 44 ของมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป. ลาว

อย่างไรก็ตามกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน1 โดยบทบาทและทิศทางรวมทั้งโอกาสการค้าการลงทุนที่อยู่ใกล้นครหลวงเวียงจันทน์ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสปป.ลาว น่าจะยังคงมีมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาวเป็นอันดับ1 ต่อไป ทั้งนี้และทั้งนี้ก็ไม่อาจมองข้ามการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ซึ่งก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆดังนั้นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 จึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการค้า การลงทุนรวมทั้งการค้าชายแดน

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว

ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ด้วยพื้นที่และตำแหน่งที่มีภูมิประเทศเป็นธรรมชาติ เป็นแหล่งอารยธรรม รวมทั้งยังมีเทศกาลและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่ไม่พบในกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ทำให้เป็นจุดแข็งด้านการท่องเที่ยว บทบาทของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ที่สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้วิเคราะห์และกำหนดไว้ กลุ่มจังหวัดนี้ควรจะมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และเชิงอนุรักษ์ไม่ว่าจะเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณี และประกอบกับนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งทิศทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การตระหนักในเรื่องของภาวะโลกร้อน พลังงานทดแทนและอื่นๆที่เป็นแนวโน้มของโลก

ปัจจุบันเกิดปัญหาภาวะโลกร้อนส่งผลทำให้ภัยทางธรรมชาติหลายอย่างเช่นไฟไหม้ป่า (สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย หรืออินโดนีเซีย) น้ำท่วม (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือเอเชียใต้) สึนามิ (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือญี่ปุ่น) ทำให้นักท่องเที่ยวหันมานิยมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศน์มากยิ่งขึ้น ด้วยภูมิประเทศและภูมิอากาศตลอดจนวัฒนธรรมและประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงนิเวศจึงเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ประเพณีและการท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดเพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.26 สถานที่ท่องเที่ยวและงานประเพณี UNES 1 (จ.อุดรธานี)

อนุรักษ์/ นิเวศน์/ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์/ วัฒนธรรม /อารยธรรม	ประเพณี
- ภูฝอยลม - ถ้ำสิงห์ - อุทยานนานาชาติน้ำใส - อ่างเก็บน้ำห้วยหลวง - คำชะโนด	- แหล่งมรดกโลกบ้านเชียง - วัดป่าบ้านตาด - วัดป่าบ้านค้อ - วัดป่าภูก้อ - ภูพระบาท - พิพิธภัณฑ์อุดรธานี	- งานมรดกโลกบ้านเชียง

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 2.27 สถานที่ท่องเที่ยวและงานประเพณี UNES1 (จ.หนองคาย)

อนุรักษ์/ นิเวศน์/ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์/ วัฒนธรรม /อารยธรรม	ประเพณี
- ทิวทัศน์ลำน้ำโขงตามเส้นทางจากจังหวัดไปอำเภอต่างๆ - น้ำตกธารทอง - น้ำตกธารทิพย์ - โฮมสเตย์บ้านเวียงคุก - โฮมสเตย์บ้านวังน้ำมอก - พิพิธภัณฑ์ปลาน้ำจืด	- วัดหินหมากเป้ง - วัดผาตากเสื้อ - พระธาตุบังพวน - วัดถ้ำดินเพียง	- เทศกาลบั้งไฟพญานาค

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 2.28 สถานที่ท่องเที่ยวและงานประเพณี UNES1 (จ.เลย)

อนุรักษ์/ นิเวศน์/ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์/ วัฒนธรรม /อารย ธรรม	ประเพณี
-อ่างเก็บน้ำหมานห้วย น้ำ -หมานตอนบน (ห้วย กระทิง) อ่างเก็บน้ำห้วยลั่นควาย -สถานีทดลองเกษตรที่ สูงอำเภอกุเรือ -วัดถ้ำเอราวัณ	- โฮมสเตย์บ้านนาอ้อ - ชุมชนบ้านไม้เก่า 100 ปี ริมฝั่งโขง - พระพุทธรูปทศกัณฐ์เงิน - โฮมสเตย์บ้านนาป่า หนาด - โครงการบ้านเล็กในป่า ใหญ่(ผานาง-ผาเก็ง)	- งานดอกฝ้ายบาน มะขามหวานเมืองเลย - งานประเพณี การละเล่นผีตาโขน - งานนมัสการพระ ธาตุศรีสองรัก - งานแสดงไม้ดอก เมืองหนาว

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย

ตารางที่ 2.29 สถานที่ท่องเที่ยวและงานประเพณี UNES 1 (หนองบัวลำภู)

อนุรักษ์/ นิเวศน์/ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์/ วัฒนธรรม /อารย ธรรม	ประเพณี
- อุทยานภูเก้า - ภูพานคำ - วนอุทยานบัวบาน - พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ และหอยโบราณ - ภูหินลาดช่อฟ้า	- ถ้ำเอราวัณ - ถ้ำสุวรรณคูหา	งานเทศกาลกินลำไย และชมไดโนเสาร์และ หอยโบราณ

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองบัวลำภู

ตารางที่ 2.30 สถานที่ท่องเที่ยวและงานประเพณี UNES1 (จ.บึงกาฬ)

อนุรักษ์/ นิเวศน์/ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์/ วัฒนธรรม /อารยธรรม	ประเพณี
- ลานพญานาค ต.ปากคาด - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว - อุทยานแห่งชาติภูสิงห์ - หนองกุดทิง	- วัดสว่างอารมณ์(ถ้ำศรีธน) - วัดป่าดานศรีสำราญ - วัดเจติยาภิรมย์ (วัดภู ทอก) - วัดอาฮง - วัดโพธาราม (หลวงพ่อพระใหญ่)	- ประเพณีแข่งเรือยาว

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงนิเวศน์ เชิง
ธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม / อารยธรรม ตลอดจนงานบุญประเพณี
ต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เป็นแหล่งท่องเที่ยวและ
การท่องเที่ยวที่เป็นแม่เหล็กสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีสนิยมเกี่ยวกับประเด็น
ของธรรมชาติหรือการอนุรักษ์ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวคนรุ่นใหม่ หรือกลุ่ม
นักท่องเที่ยวที่มีคุณลักษณะชอบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การพัฒนา
อย่างยั่งยืน รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ดังนั้นการที่สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้
กำหนดบทบาทและทิศทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
1 เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์หรือเชิงอนุรักษ์และมีทิศทางเชื่อมโยงกับพื้นที่
ภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง จึงเป็นบทบาทที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 จะต้องนำบทบาทและทิศทางดังกล่าวไปส่งเสริม

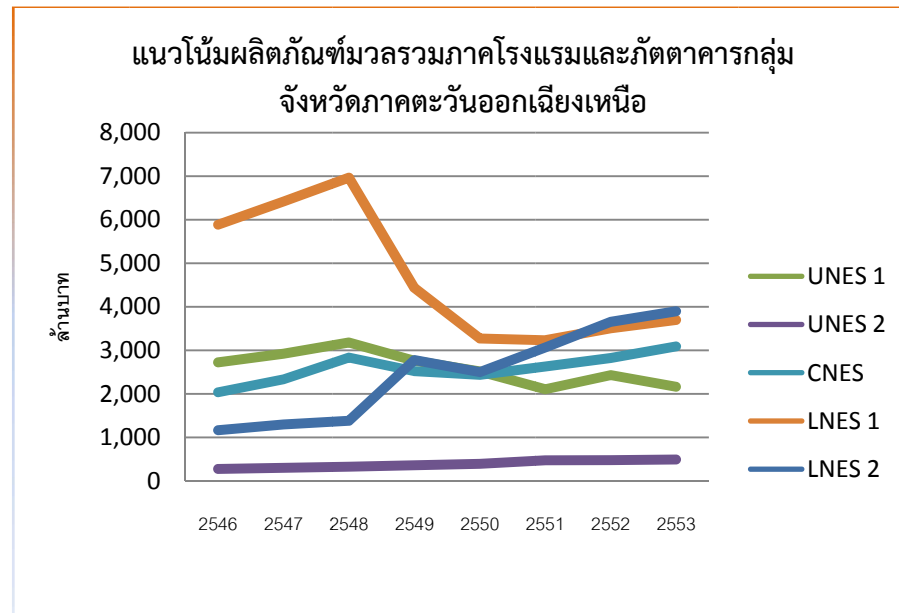
ตารางที่ 2.31 แสดง GRP ภาคโรงแรมและภัตตาคาร NES ปี 2546-2553

หน่วย : ล้านบาท

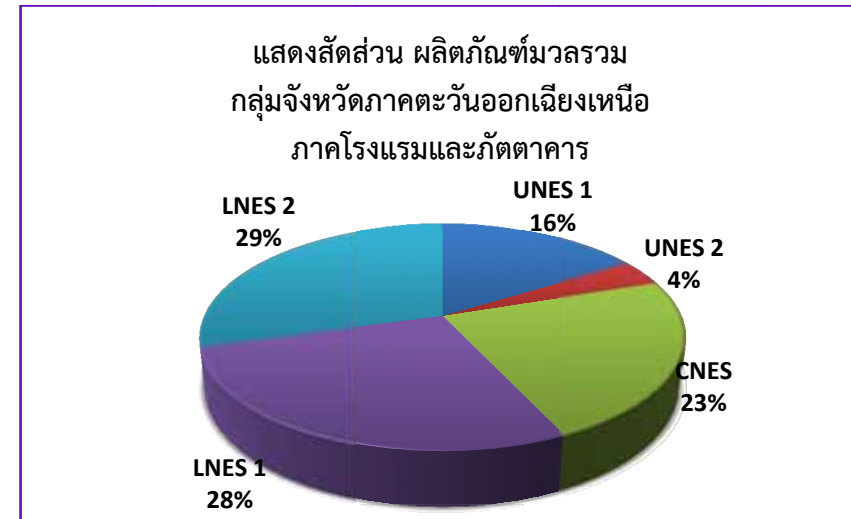
	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
UNES 1	2,722	2,920	3,177	2,759	2,512	2,105	2,427	2,160
UNES 2	276	302	329	359	392	473	479	492
CNES	2,035	2,332	2,833	2,518	2,437	2,626	2,819	3,085
LNES 1	5,884	6,418	6,966	4,433	3,273	3,231	3,504	3,697
LNES 2	1,164	1,295	1,381	2,776	2,498	3,065	3,653	3,896

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 2.19 แสดง GRP ภาคโรงแรมและภัตตาคาร NES ปี 2551-2553

แผนภูมิที่ 2.20 แสดงสัดส่วน GRP ภาคโรงแรมและภัตตาคาร NES ปี 2553

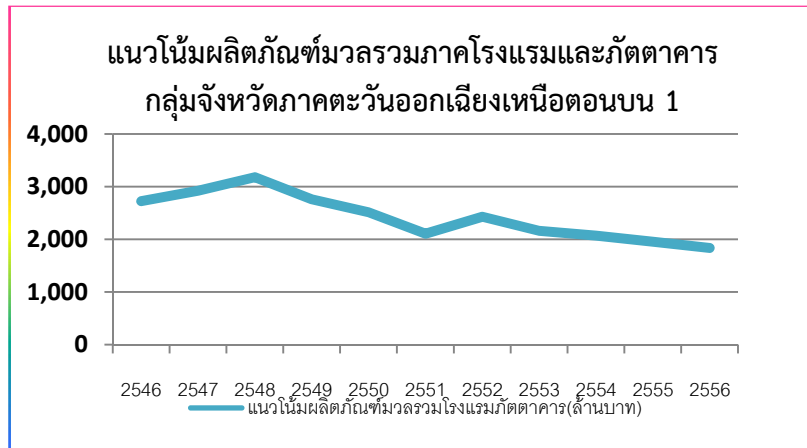
ตารางที่ 2.34 แสดงแนวโน้ม GRP ภาคโรงแรมและภัตตาคาร UNES 1 ปี 2546-2556

หน่วย : ล้านบาท

กลุ่ม จังหวัด	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
UNES 1	2,722	2,920	3,177	2,759	2,512	2,105	2,427	2,160	2,069	1,952	1,834

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 2.21 แสดงแนวโน้ม GRP ภาคโรงแรมและภัตตาคารUNES 1
ปี 2546-2556

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ยังไม่ชัดเจน ดังนั้นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 จึงใช้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคโรงแรมและภัตตาคารเป็นตัวสะท้อนการเติบโตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 จากตารางที่ 2.31 และแผนภูมิที่ 2.19 ทำให้พบว่าการเติบโตของภาคธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วยกันซึ่งมีทั้งหมด 5 จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคโรงแรมและภัตตาคารในลำดับที่ 4 โดยในปี 2546-2548 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทุกกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มสูงขึ้น ปี 2549-2550 มีแนวโน้มลดลง และในปี 2551-2553 มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคโรงแรมและภัตตาคารของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ตั้งแต่ปี 2546-2553 มีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะถ้าดูจากแผนภูมิ 2.21 จะทำให้เห็นว่าแนวโน้มในปี 2554-2556 ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีแนวโน้มลดลง

ดังนั้นเพื่อให้เศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เติบโตขึ้นจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลที่ชัดเจนและตรงเป่าตลอดจนมีข้อมูลในการวิเคราะห์ที่แม่นยำ โดยเฉพาะเพื่อการรองรับการร่วมมือภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

SWOT กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ด้านการเกษตร

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. ปริมาณน้ำฝน พื้นดินและภูมิอากาศมีความเหมาะสมในการเพาะปลูกพืชที่หลากหลาย เช่น ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มะเขือเทศ 2. มีพื้นที่ปลูกยางพารามาก ประมาณ ร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. มีโรงงานอุตสาหกรรมรองรับผลผลิตทางการเกษตร เช่น โรงงานยางพารา โรงงานมะเขือเทศ โรงงานน้ำตาล และโรงสีข้าว เป็นต้น 4. มีศักยภาพในการทำประมงตามลำน้ำโขงและการปศุสัตว์ เช่น จับปลาน้ำโขง ปลากระชังตามลำน้ำโขง โคเนื้อ (ลูกโคเนื้อ) สุกร (หมูอนามัย) สัตว์ปีก 5. มีผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรที่โดดเด่น เช่น หมูยอ ข้าวฮาง	1. ขาดฐานข้อมูลและระบบการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบด้านการเกษตรให้เป็นปัจจุบัน 2. การพัฒนาแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก เช่น พื้นที่ชลประทานมีน้อย ทั้ง 4 จังหวัด มีเพียง 12 % ของพื้นที่เพาะปลูก 3. ประสิทธิภาพการผลิตหรือ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของ ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง ต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดอื่น ๆ รวมทั้ง พื้นที่เพาะปลูกพืชอาหารมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพาราแทนพื้นที่พืชอาหารเพิ่มมากขึ้น 4. พื้นที่ป่ามีแนวโน้มในภาพรวมกลุ่มจังหวัดลดลง เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าเป็นที่ทำกิน 5. กระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกรขาดการบูรณาการ สถาบันเกษตรกรขาดการบริหารจัดการที่ดี และขาดการเชื่อมโยงกับเครือข่ายการตลาด 6. เกษตรกรมีหนี้สิน ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ขาดผู้สืบทอดอาชีพเกษตรกรและภูมิปัญญา 7. ไม่ได้นำผลงานวิจัยด้านการเกษตรที่มีประโยชน์มาใช้ในการปฏิบัติ
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
1. นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 กำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีบทบาทและทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตรการค้า และการบริการ 2. มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ต่อปี ของกลุ่มจังหวัดค่อนข้างมาก 3. มีเขตแดนของกลุ่มจังหวัดติดต่อกับ สปป.ลาว และเวียดนาม โดยมีสะพานมิตรภาพไทย - สปป.ลาว ซึ่งเป็นช่องทางการขนส่งสินค้าการเกษตร 4. กระแสรักสุขภาพ ผู้บริโภคหันมานิยมบริโภค อาหารปลอดภัยและนโยบายของรัฐให้ความสำคัญทางการเกษตรปลอดภัย (ครัวไทยสู่ครัวโลก)	1. การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมีเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานสินค้าด้านการเกษตร 2. สภาวะโลกร้อน ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในคน ในสัตว์ ในพืช สายพันธุ์ใหม่ เช่น ไข้หวัด 2009 ไข้หวัดนก ฯลฯ 3.ราคาน้ำมัน ต้นทุนการผลิตตลอดจนปัจจัยการผลิตสินค้าการเกษตรมีแนวโน้มสูงขึ้น 4. การบริหารจัดการน้ำระหว่างประเทศ (แม่น้ำโขง) ไม่เป็นตามบันทึกข้อตกลงของการใช้ประโยชน์ ทำให้ระดับน้ำไม่เป็นไปตามธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ (ระดับน้ำ ,เดือน ,พันธุ์ปลา)

SWOT กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ด้านการท่องเที่ยว

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นธรรมชาติ/วัฒนธรรมที่เป็นมรดกโลกและปราศจากการพัฒนาสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูทอก ภูชะบาท ภูวัว บึงเพ็ญ เมืองผไทสมัน ทุ่งใหญ่นเรศวร ซึ่งส่งผลต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยวมีจำนวนความเคลื่อนไหว 2. จังหวัดหนึ่งในกลุ่มจังหวัด(จังหวัดเลย) ได้รับการประกาศเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	1. ขาดฐานข้อมูลและระบบการจัดเก็บข้อมูลด้านการตลาด บริการ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว 2. บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ขาดทักษะด้านภาษาและการบริการ และการตลาด การท่องเที่ยวสมัยใหม่ 3. ขาดการบูรณาการของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ภาครัฐและเอกชนภายในกลุ่มจังหวัด 4. การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง 5. แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้รับการพัฒนา เส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว ยังไม่ได้รับการพัฒนา
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
1. นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 กำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีบทบาทและทิศทางเป็นประตูอินโดจีน ปรับโครงสร้างเกษตรอินทรีย์มูลค่าสูง (มีผล อนาคต) พืชผัก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ส่งเสริมการค้าและการลงทุน/ท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูง โครงการส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) นโยบายการค้าเสรีสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2. มีชมรมของกุ่มจังหวัดติดต่อกับ อุปบ.ลาว และแม่น้ำโขง ความยาวประมาณ 550 กม.และมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว ซึ่งเป็นช่องทางทางการค้าและการท่องเที่ยว 3. คำนึงนักท่องเที่ยวต่างชาติ(ญี่ปุ่น, เยอรมัน, อังกฤษ ฯลฯ) ประเทศเพื่อนบ้าน และจีนตอนใต้ ต้องการสินค้าและบริการ (สปา , เมืองสุขภาพ) ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน 4. กระแสรักสุขภาพ ผู้บริโภคหันมานิยมบริโภค อาหารเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกาย และการพักผ่อนในสถานที่ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	1. รัฐบาล/การเมืองไม่ให้ความสำคัญ และเกิดความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่ยุติธรรมในสังคม/คอร์รัปชัน/ขาดการบังคับใช้กฎหมาย/การปฏิบัติตามกฎหมาย/ทุนนิยม 2. ภาวะโลกร้อน ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในคน ในสัตว์ ในพืช ภัยพิบัติใหญ่ เช่น ไข้หวัด 2009, ไข้หวัดนก ฯลฯ 3. การบริหารจัดการน้ำระหว่างประเทศ (แม่น้ำโขง) ไม่เป็นดามบันทึกข้อตกลงของการใช้ประโยชน์ ทำให้ระดับน้ำไม่เป็นที่พอใจของธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสภาพอากาศทางชีวภาพ (ระดับน้ำ, เดิม, พืชพันธุ์ ฯลฯ) 4. นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน ไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมาย ไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

SWOT กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ด้านการค้าการลงทุน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. เป็นประตูการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นมูลค่าทางค้าขายคน กับ ตลาดลาวสูงมาก และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบกและทางอากาศ 2. มีโรงงานอุตสาหกรรมรองรับตามสิทธิทางการเกษตร เช่น โรงงานน้ำตาล โรงงานและโรงผลิตโรงงานน้ำตาล โรงสีข้าว ฯลฯ 3. สภาพทางภูมิศาสตร์อยู่ติดกับเมืองหลวงของประเทศเพื่อนบ้าน (ฮานอย) มีความได้เปรียบเชิงการค้าและความสะดวกด้านการลงทุนและบริการ กลุ่มอุตสาหกรรมป่าไม้ และจับจองได้ 4. มีสถาบันการเงินที่เป็นมิตรกับนักลงทุนไทยและต่างชาติ และเป็นเอกอัครราชทูต 5. องค์การสหประชาชาติ, อนุภูมิภาค, อนุภูมิภาค, มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน	1. จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ที่รายได้เฉลี่ยต่อประชากร(GDP) ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. ฐานข้อมูลและระบบผลิตสินค้าอุตสาหกรรม การลงทุนยังไม่ครอบคลุมและทันสมัย 3. ค่าใช้จ่ายของแรงงานในท้องถิ่นจังหวัดในการทำมาค้าขายและขาดแคลนแรงงานระดับล่าง ต้องพึ่งพาแรงงานต่างถิ่นต่างจังหวัด 4. ภาครัฐและภาคเอกชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
1. นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 กำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เป็นภาคและทิศทางเป็นประตูอินโดจีน ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสินค้าส่งออก (ไม้ยาง ยางพารา ข้าวโพด ผลิตภัณฑ์) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน/ท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน 2. ประเทศเพื่อนบ้านมีทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น แม่น้ำโขง, ภูเขาธรรมชาติ, ป่าไม้, ไร่ชา 3. ค่าใช้จ่ายของเพื่อนบ้าน และจับจองได้ ต้องการสินค้าและบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน 4. รัฐบาลเป็นนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งประกาศนโยบายจังหวัดในภูมิภาค (จังหวัดเลข) เป็นพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน บางพื้นที่ (จังหวัดหนองคาย) เป็นแนวโมเดลการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางค้าขายกับ เขตปลอดภาษีและเขตเศรษฐกิจพิเศษ 5. ประชาคมความร่วมมือระหว่างประเทศ ทำให้สามารถขยายตลาดต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น 6. มีสะพานเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สะพานมิตรภาพไทย-ลาว สะพานแม่น้ำโขง ทำให้สะดวกในการค้าขายและสินค้าและบริการและเปิดโอกาสใหม่ 7. มีแรงงานต่างถิ่นและแรงงานต่างด้าวในพื้นที่	1. ประเทศจีน เวียดนาม เป็นคู่แข่งที่สำคัญด้านการค้าการลงทุน 2. รัฐบาล/การเมืองไม่เสถียรภาพ และเกิดความขัดแย้งทางศาสนาเมือง ความไม่ยุติธรรมในสังคม/คอร์รัปชัน/ขาดการบังคับใช้กฎหมาย/การปฏิบัติตนตามกฎหมาย/ทุนนิยม 3. ปัญหาสุขภาพจิต การค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าวที่มีกฎหมาย 4. นโยบายการค้าการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน 5. กฎระเบียบ กฎหมาย ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน เช่น พ.ร.บ.เงินเมือง พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

SWOT กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาพรวม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. พื้นดิน ปริมาณน้ำฝน และภูมิอากาศมีความเหมาะสมในการเพาะปลูก ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มะเขือเทศ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าเกษตรหลากหลาย 2. มีพื้นที่ปลูกยางพารา ประมาณ ร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน น้ำยางข้น ฯลฯ 3. เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในกลุ่มน้ำโขง (สปป.ลาว จีนตอนใต้ พม่า เวียดนาม และกัมพูชา) ด้านหนองคาย ด้านบึงกาฬ ด้านท่าลี่ และด่านเชียงคาน ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน มูลค่าการท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน 4. เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทางอากาศ (10 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-กทม., 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-เชียงใหม่ 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-ภูเก็ต)ทางน้ำ (ตามลำน้ำโขง) ซึ่งส่งผลดีต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว 5. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงอารยธรรม/วัฒนธรรมที่เป็นแม่เหล็กและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูทอก ภูพระบาท ภูวัว บ้านเชียง เชียงคาน บั้งไฟพญานาค ซึ่งส่งผลต่อการสร้างมูลค่าการท่องเที่ยว	1. มีจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อประชากร(GPP) ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. ไม่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์และทำนายแนวโน้มการพัฒนาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เนื่องจากขาดระบบฐานข้อมูลด้านการเกษตร การผลิต การค้า การท่องเที่ยว และการบริการ ที่ต่อเนื่องและชัดเจน 3. ขาดมาตรฐานการผลิตและบริการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ และเสียเปรียบในการแข่งขันเนื่องจากบุคลากรขาดทักษะเฉพาะด้าน เช่น การเพาะปลูกและการกรีดยางพารา ด้านภาษา ด้านการบริการ ตลอดจนการตลาด การท่องเที่ยวสมัยใหม่ และองค์กระชาดระบบมาตรฐานสากล 4. ขาดระบบการเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและกับประเทศภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายการค้าและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและประเทศในกลุ่มน้ำโขง 5. ผลสัมฤทธิ์ของงานไม่ชัดเจนเนื่องจากขาดการทำงานเป็นทีม การสร้างความสัมพันธ์ การสร้างเครือข่าย ตลอดจนการบูรณาการของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด 6. ขาดมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการผลิตและ การบริการ ด้านการเกษตร การค้า และการท่องเที่ยวเนื่องจากยังไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดทำระบบมาตรฐานสากลเท่าที่ควร 7. การพัฒนาแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก เช่น พื้นที่ชลประทานมีน้อย ทั้ง 4 จังหวัดมีเพียง 12 % ของพื้นที่เพาะปลูก

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และกำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีบทบาทและทิศทางเป็นประตูสู่อินโดจีน ปรับโครงสร้างเกษตรสู่สินค้ามูลค่าสูง (ไม้ผล ยางพารา พืชผัก เมล็ดพันธุ์) 2. ประชาคมความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น AEC, GMS, ACMECS: (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน/ท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูง ฯลฯ 3. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)และมหัศจรรย์ไทยแลนด์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งประกาศให้บางจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ (จังหวัดเลย) เป็นพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน บางพื้นที่ (จังหวัดหนองคาย)ในกลุ่มจังหวัดฯมีแนวโน้มถูกกำหนดให้เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน เขตปลอดภาษี และเขตเศรษฐกิจพิเศษ 4. มีเขตแดนของกลุ่มจังหวัดติดต่อกับ สปป.ลาว และแม่น้ำโขง ความยาวประมาณ 550 กม.และมีสะพานมิตรภาพ ไทย-สปป.ลาว ซึ่งเป็นช่องทางการค้าและการท่องเที่ยว 5. ประเทศเพื่อนบ้านมีทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น แร่ธาตุ, ก๊าซธรรมชาติ, ป่าไม้,เกษตร,ไฟฟ้า และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ฯลฯ 6. ค่านิยมนักท่องเที่ยวต่างชาติ(ญี่ปุ่น,เยอรมัน,อังกฤษ ฯลฯ)ประเทศเพื่อนบ้าน และจีนตอนใต้ ต้องการสินค้าและบริการ(สปา,เชิงสุขภาพ) ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน 7. กระแสรักสุขภาพ ผู้บริโภคหันมานิยมบริโภค อาหารเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกาย และการพักผ่อนในสถานที่ ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีประชาคมความร่วมมือระหว่างประเทศ ทำให้สามารถขยายตลาดต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น	1. การบริหารจัดการน้ำระหว่างประเทศ (แม่น้ำโขง) ไม่เป็นตามบันทึกข้อตกลงของการใช้ประโยชน์ ทำให้ระดับน้ำไม่เป็นไปตามธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ (ระดับน้ำ,เดือน,พันธุ์ปลา) 2. การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมีเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานสินค้าด้านการเกษตร 3. ประเทศจีน เวียดนาม เป็นคู่แข่งที่สำคัญด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว 4. รัฐบาล/การเมืองไม่มีเสถียรภาพ และเกิดความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่ยุติธรรมในสังคม/คอร์ปชั่น/ขาดการบังคับใช้กฎหมาย/การปฏิบัติตามกฎหมาย 5. การเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศโลก ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในคน ในสัตว์ ในพืช สายพันธุ์ใหม่ เช่น ไข้หวัด 2009, ไข้หวัดนก ฯลฯ 6. ปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย 7. นโยบายการค้าการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน 8. กฎระเบียบ กฎหมาย ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน เช่น พ.ร.บ.ผังเมือง พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม ฯลฯ 9. นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

สรุปการวิเคราะห์ศักยภาพกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

TOWS MATRIX	
จุดแข็ง (Strength)	โอกาส (Opportunity)
- พื้นที่ดิน ปริมาณน้ำฝน และภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ทางการฯ ชีวมันสำปะหลัง ยี่ฮ่อ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และข้าวสาลี ซึ่งส่งผลทำให้มีวัตถุดิบสำหรับการผลิตสินค้าเกษตรหลากหลาย - พื้นที่ปลูกยางพารา ประมาณ ร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน น้ำยางข้น ฯลฯ - เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในอนุภูมิภาค (สหภาพ ชีนาตอนใต้ พม่า เวียดนาม และกัมพูชา) ผ่านทางพรมแดน บำรุงบึงสาบ ตำบลงั่ว และตำบลเชียงพอน ส่งผลต่อการเป็นถิ่นของอุตสาหกรรมศึกษาและเกษตร ย่อการค้าท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างควมเข้มแข็งให้กับประเทศเพื่อนบ้าน - เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พากอากาศ (10 เที่ยวบิน/วัน อุตรดิตถ์-กทม., 1 เที่ยวบิน/วัน อุตรดิตถ์-เชียงใหม่ 1 เที่ยวบิน/วัน อุตรดิตถ์-สุโขทัย) พาน้ำ (ตามลำน้ำโขง) ซึ่งส่งผลต่อการค้าและการลงทุนและการท่องเที่ยว - มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชื้อสายธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นแม่เหล็กและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอันมรดกของภูมิภาคท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูทอก ภูชะเมา ภูวัว บึงเขื่อง เขื่อนผามอ บึงโพนงาม ฯลฯ ซึ่งส่งผลต่อการสร้างมูลค่าการค้าท่องเที่ยว	- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และกำหนดให้รัฐจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 เป็นภาคและทิศทางเป็นประตูอินโดจีน ปรับโครงสร้างเกษตรอินทรีย์มูลค่าสูง (อินทรีย์ ทางการฯ พืชผัก ผลิตภัณฑ์) - ประกาศความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น AEC, GMS, ADMEC (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน/ท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โครงการรถไฟทางร่วมเวียงจันทน์ ฯลฯ - รัฐบาลเป็นนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และมหัศจรรย์ไทยแลนด์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งประกาศให้บางจังหวัดในภูมิภาค (จังหวัดเลย) เป็นพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน บางพื้นที่ (จังหวัดหนองคาย) ในกลุ่มจังหวัด-มีแนวโน้มนโยบายพัฒนาให้เป็นเมืองอินทรีย์กับเพื่อนบ้าน เขตปลอดภาษี และเขตเศรษฐกิจพิเศษ - มีเขตแดนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - สปป.ลาว และแม่น้ำโขง ความยาวประมาณ 550 กม. และเปิดพรมแดนพรมแดน ไทย - สปป.ลาว ซึ่งเป็นช่องทางสำคัญด้านการค้าและการท่องเที่ยว - ประเทศเพื่อนบ้านมีทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น เวียดนาม กัมพูชา พม่า ภูมิประเทศที่หลากหลาย และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ฯลฯ - คำนิยามนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ญี่ปุ่น เกาหลี จีน ฮ่องกง ฯลฯ) ประเทศเพื่อนบ้าน และจีนตอนใต้ คือกลุ่มสินค้าและบริการ (สปป.ลาว เวียดนาม) ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน - กระแสรักสุขภาพ ผู้บริโภคหันมาบริโภคสุขภาพดี อาหารเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกาย และการพักผ่อนในสถานที่ ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี ประชาคมความร่วมมือระหว่างประเทศ ทำให้สามารถขยายตลาดต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

TOWS MATRIX	
จุดแข็ง (Strength)	อุปสรรค (Threat)
1. พื้นดิน ปริมาณน้ำฝน และภูมิอากาศมีความเหมาะสมในการเพาะปลูก ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มะเขือเทศ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าเกษตรหลากหลาย 2. มีพื้นที่ปลูกยางพารา ประมาณ ร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน น้ำยางข้น ฯลฯ 3. เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในลุ่มน้ำโขง (สปป.ลาว จีนตอนใต้ พม่า เวียดนาม และกัมพูชา)ด้านหนองคาย ด้านบึงกาฬ ด้านท่าลี่ และด่านเชียงคาน ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน มูลค่าการท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน 4. เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทางอากาศ (10 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-กทม., 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-เชียงใหม่ 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-ภูเก็ต) ทางน้ำ (ตามลำน้ำโขง) ซึ่งส่งผลดีต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว 5. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงอารยธรรม/วัฒนธรรมที่เป็นแม่เหล็กและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูทอก ภูพระบาท ภูวัว บ้านเชียง เชียงคาน บั้งไฟพญานาค ซึ่งส่งผลต่อการสร้างมูลค่าการท่องเที่ยว	1. การบริหารจัดการน้ำระหว่างประเทศ (แม่น้ำโขง) ไม่เป็นตามบันทึกข้อตกลงของการใช้ประโยชน์ ทำให้ระดับน้ำไม่เป็นไปตามธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ (ระดับน้ำ, เดือน, พันธุ์ปลา) 2. การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมีเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานสินค้าด้านการเกษตร 3. ประเทศจีน เวียดนาม เป็นคู่แข่งที่สำคัญด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว 4. รัฐบาล/การเมืองไม่มีเสถียรภาพ และเกิดความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่ยุติธรรมในสังคม/คอร์รัปชัน/ขาดการบังคับใช้กฎหมาย/การปฏิบัติตามกฎหมาย 5. การเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศโลก ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในคน ในสัตว์ ในพืช สายพันธุ์ใหม่ เช่น ไข้หวัด 2009, ไข้หวัดนก ฯลฯ 6. ปัญหาเสพติด การค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย 7. นโยบายการค้าการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน 8. กฎระเบียบ กฎหมาย ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน เช่น พ.ร.บ.ผังเมือง, พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม ฯลฯ 9. นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
กลยุทธ์ (ST) 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน	

TOWS MATRIX	
จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)
- มีจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อประชากร(GPP) ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - ไม่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์และทำนายแนวโน้มการพัฒนาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เนื่องจากขาดระบบฐานข้อมูลด้านการเกษตร การผลิต การค้า การท่องเที่ยว และการบริการ ที่ต่อเนื่องและชัดเจน - ขาดมาตรฐานการผลิตและบริการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ และเสียเปรียบในการแข่งขันเนื่องจากบุคลากร ขาดทักษะเฉพาะด้าน เช่น การเพาะปลูกและการกรีดยางพารา ด้านภาษา ด้านการบริการ ตลอดจนการตลาด การท่องเที่ยวสมัยใหม่ และองค์กระบวนมาตรฐานสากล - ขาดระบบการเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและกับประเทศภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายการค้าและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและประเทศในลุ่มน้ำโขง - ผลสัมฤทธิ์ของงานไม่ชัดเจน เนื่องจากขาดการทำงานเป็นทีม การสร้างความสัมพันธ์ การสร้างเครือข่าย ตลอดจนการบูรณาการของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - ขาดมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการผลิตและ การบริการ ด้านการเกษตร การค้า และการท่องเที่ยวเนื่องจากยัง ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดทำระบบมาตรฐานสากลเท่าที่ควร - การพัฒนาแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก เช่น พื้นที่ชลประทานมีน้อย ทั้ง 4 จังหวัดมีเพียง 12 % ของพื้นที่เพาะปลูก	- พื้นดิน ปริมาณน้ำฝน และภูมิอากาศมีความเหมาะสมในการเพาะปลูก ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มะเขือเทศ ซึ่งส่งผลทำให้เกิดอุตสาหกรรม การผลิตสินค้าเกษตรหลากหลาย - มีพื้นที่ปลูกยางพารา ประมาณ ร้อยละ 50 ของพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ยางแท่ง ยางแผ่นลมควัน น้ำยางข้น ฯลฯ - เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในลุ่มน้ำโขง (สปป.ลาว จีนตอนใต้ พม่า เวียดนาม และกัมพูชา) ด้านหนองคาย ด้านบึงกาฬ ด้านท่าลี่ และด่านเชียงคาน ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน มูลค่าการท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน - เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทางอากาศ (10 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-กทม., 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-เชียงใหม่ 1 เที่ยวบิน/วัน อุดรฯ-ภูเก็ต) ทางน้ำ (ตามลำน้ำโขง) ซึ่งส่งผลดีต่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว - มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงอารยธรรม/วัฒนธรรมที่เป็นแม่เหล็กและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูเรือ ภูทอก ภูพระบาท ภูวาว์ บ้านเชียง เชียงคาน บึงไฟพญานาค ซึ่งส่งผลต่อการสร้างมูลค่าการค้าการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ (WO) - พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร - พัฒนาช่องทางการเกษตรกับบุคลากรเครือข่ายด้านการเกษตร - สร้างค่านิยมด้านการเกษตรกับบุคลากรเครือข่ายด้านการเกษตร - เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน - พัฒนาศูนย์ข้อมูลและระบบฐานข้อมูลด้านการเกษตร การค้า และการท่องเที่ยว - พัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร การค้า และการท่องเที่ยว - พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูล ด้านการค้า การลงทุน	

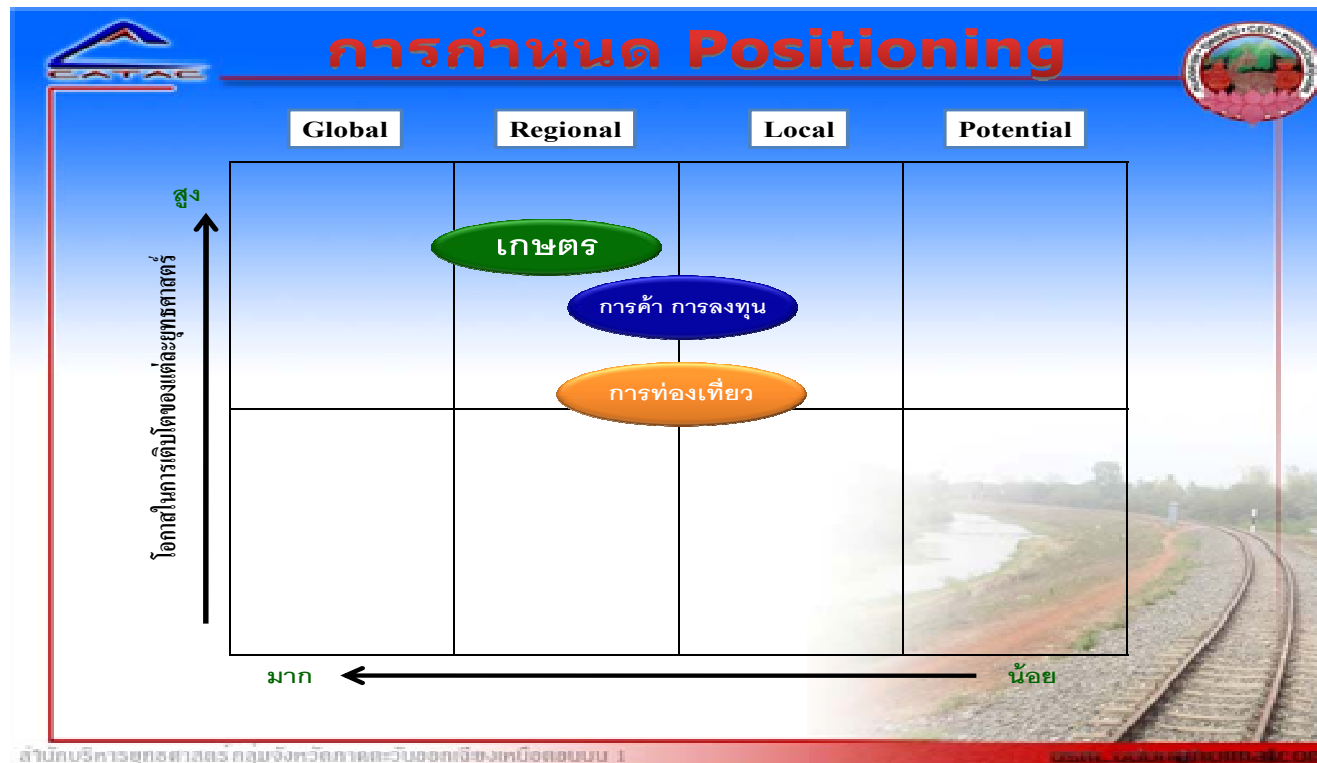

TOWS MATRIX	
จุดอ่อน (Weakness)	อุปสรรค (Threat)
1. มีจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อประชากร(GPP) ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. ไม่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์และทำนายแนวโน้มการพัฒนาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เนื่องจากขาดระบบฐานข้อมูลด้านการเกษตร การผลิต การค้า การท่องเที่ยว และการบริการ ที่ต่อเนื่องและชัดเจน 3. ขาดมาตรฐานการผลิตและบริการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ และเสียเปรียบในการแข่งขันเนื่องจากบุคลากรขาดทักษะเฉพาะด้าน เช่น การเพาะปลูก และการกรีดยางพารา ด้านภาษา ด้านการบริการ ตลอดจนการตลาด การท่องเที่ยวสมัยใหม่ และองค์กรขาดระบบมาตรฐานสากล 4. ขาดระบบการเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและกับประเทศภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง เนื่องจากไม่มีการสร้างเครือข่ายการค้าและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและประเทศในกลุ่มน้ำโขง 5. ผลสัมฤทธิ์ของงานไม่ชัดเจน เนื่องจากขาดการทำงานเป็นทีม การสร้างความสัมพันธ์ การสร้างเครือข่าย ตลอดจนการบูรณาการของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด 6. ขาดมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการผลิตและ การบริการ ด้านการเกษตร การค้า และการท่องเที่ยวเนื่องจากยังไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการจัดทำระบบมาตรฐานสากลเท่าที่ควร 7. การพัฒนาแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก เช่น พื้นที่ชลประทานมีน้อย ทั้ง 4 จังหวัดมีเพียง 12 % ของพื้นที่เพาะปลูก	1. การบริหารจัดการน้ำระหว่างประเทศ (แม่น้ำโขง) ไม่เป็นตามบันทึกข้อตกลงของการใช้ประโยชน์ ทำให้ระดับน้ำไม่เป็นไปตามธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ (ระดับน้ำ, เดือน, พันธุ์ปลา) 2. การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมีเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานสินค้าด้านการเกษตร 3. ประเทศจีน เวียดนาม เป็นคู่แข่งที่สำคัญด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว 4. รัฐบาล/การเมืองไม่มีเสถียรภาพ และเกิดความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่ยุติธรรมในสังคม/คอร์รัปชัน/ขาดการบังคับใช้กฎหมาย/การปฏิบัติตามกฎหมาย 5. การเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศโลก ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในคน ในสัตว์ ในพืช สายพันธุ์ใหม่ เช่น ไข้หวัด 2009, ไข้หวัดนก ฯลฯ 6. ปัญหาเสพติด การค้ามนุษย์ แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย 7. นโยบายการค้าการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน 8. กฎระเบียบ กฎหมาย ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน เช่น พ.ร.บ.ผังเมือง, พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม 9. นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอนและไม่ชัดเจน กฎระเบียบ/กฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
กลยุทธ์ (WT) 1) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ 2) สร้างความเข้มแข็งเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการเกษตรแบบครบวงจร 3) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ	

บทสรุปของฝ่ายบริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ได้มีการกำหนดบทบาท และทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ “เป็นประตูการค้า และการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำโขง” ด้วยการที่กลุ่มจังหวัดฯ มีจุดแข็งที่เหมาะสมและโอกาสในการเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านตามศักยภาพที่มีอยู่ ประกอบกับนโยบายการเปิดกว้างเกี่ยวกับการค้าเสรี และความร่วมมือของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 มีบทบาทในเรื่องของการเป็นประตูการค้า และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมากยิ่งขึ้น จากการประชุมทบทวนทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสถานะหรือตำแหน่งของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Positioning) โดยร่วมของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ และแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy map) ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงตำแหน่งของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Positioning)

จากภาพแสดงตำแหน่งของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Positioning) ข้างต้นสามารถอธิบายได้ ดังนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการเกษตร อาจหมายรวมถึงสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 อยู่ในตำแหน่งกำลังขับเคลื่อนจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สามารถก้าวไปสู่ตำแหน่งในระดับสากล โดยเฉพาะสินค้าเกษตรเกี่ยวกับยางพารา ที่มีแนวโน้มสู่สากลอย่างแน่นอน ประกอบกับโอกาสในการเติบโตประเด็นยุทธศาสตร์นี้มีแนวโน้มค่อนข้างสูง ดังนั้น Positioning ของยุทธศาสตร์นี้จึงเป็นไปตามตำแหน่งที่แสดงไว้ในรูปข้างต้น

ยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการค้าการลงทุนรวมถึงการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ เป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องรองรับการลงทุนจากภูมิภาคอาเซียนและในทำนองเดียวกันการลงทุนของนักลงทุนจากกลุ่มจังหวัดฯเองก็ต้องก้าวไปสู่ภูมิภาคอาเซียนเช่นเดียวกัน โอกาสในการเติบโตของยุทธศาสตร์การค้าการลงทุนหรือการค้าชายแดน ก็มีแนวโน้มที่จะเติบโตอย่างแน่นอน อาจเนื่องมาจากความร่วมมือของประชาคมต่างในภูมิภาคนี้ และ

ประเด็นสุดท้ายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงนิเวศน์เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีแนวโน้มการเติบโตและมีส่วนแบ่งการตลาดสูงเช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นค่านิยมของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีทิศทางเน้นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ รวมทั้งปัจจุบันลักษณะการท่องเที่ยวหรือรูปแบบการท่องเที่ยวจะเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะเครือข่ายซึ่งกลุ่มจังหวัดฯกำลังก้าวเข้าสู่การท่องเที่ยวในรูปแบบเครือข่ายจากจินตนาการได้สู่กลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง

ภาพที่ 2 แสดง แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy map) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

แผนที่ยุทธศาสตร์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การที่จะมุ่งสู่การเป็นประตุการค้าการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำโขง กลุ่มจังหวัดฯจะต้องมีการเพิ่มขีดสมรรถนะเจ้าหน้าที่จัดทำระบบข้อมูลเพื่อการบริการ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าและการลงทุนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับบริการภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ซึ่งอนาคตจะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยเฉพาะประชากรในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

1. วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

“ เป็นประตูการค้า และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลุ่มน้ำโขง ”

2. พันธกิจ

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการค้า
2. ส่งเสริมความร่วมมือทางการเกษตร การท่องเที่ยว และการค้า กับประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
3. พัฒนาระบบการเพาะปลูก อุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ให้ได้มาตรฐานสากล
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐและเอกชนให้สามารถแข่งขันได้

3. ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ข้างต้น เพื่อให้การพัฒนากลุ่มจังหวัดเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดฯ จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

4. เป้าประสงค์ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

1. เพื่อผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน และแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า
2. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดนและเปิดโอกาสในการลงทุน

5.ตัวชี้วัดผลสำเร็จเป้าหมาย (ปี 2556)

- 1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) กลุ่มจังหวัดด้านการเกษตร
ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 3 ต่อปี
- 2.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 3 ต่อปี
- 3.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัด
ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 3 ต่อปี

6. กลยุทธ์การพัฒนาภาคจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

- กลยุทธ์ 1.1 เน้นศักยภาพการผลิตด้านการเกษตร
- กลยุทธ์ 1.2 สร้างรวมเข้มแข็งเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการเกษตรแบบครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- กลยุทธ์ 2.1 พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- กลยุทธ์ 2.2 ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ 2.3 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

- กลยุทธ์ 3.1 พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการค้า การลงทุน
- กลยุทธ์ 3.2 เน้นศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน
- กลยุทธ์ 3.3 ส่งเสริมและพัฒนากฎการค้า การลงทุนให้มีประสิทธิภาพ

7.โครงการหลัก

1. โครงการพัฒนาและปรับปรุงดินและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบ
2. โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร
3. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน
4. โครงการส่งเสริมแหล่งเงินทุนของสถาบันเกษตรกร

5. โครงการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจของสถาบันเกษตรกร
6. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 20 แห่ง
7. โครงการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
8. โครงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
9. โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด
10. โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ภาครัฐและเอกชน
11. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
12. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
13. โครงการส่งเสริมและสืบสานการแข่งขันเรือยาวประเพณีนานาชาติ
14. โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลและระบบฐานข้อมูลด้านการค้า การลงทุน
15. โครงการนิเวศเศรษฐกิจการค้า การลงทุนภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1
16. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อยกระดับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
17. โครงการเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมแนวเศรษฐกิจเชิงนิเวศรักษ์
18. โครงการพัฒนาค่านิยมคน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
19. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน เพื่อยกระดับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
20. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า และการค้าชายแดนสู่อาเซียน

ส่วนที่ 5

แนวคิดแผนงาน / โครงการที่มีลำดับความสำคัญ (Flagship Project)

แนวคิดแผนงาน / โครงการที่มีความสำคัญ (FLAGSHIP PROJECT)

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	ระยะเวลา			
		2553	2554	2555	2556
1.การยกระดับการค้าการผลิตสินค้าทางการเกษตร	1. โครงการพัฒนาและปรับปรุงดินและแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบ	←			→
	2. โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร				↔
	3. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน	←			→
	4. โครงการส่งเสริมแหล่งเงินทุนของสถาบันเกษตรกร				↔
	5. โครงการส่งเสริมการรวบรวมยาง เพื่อผลิตเป็นยางแท่งของสถาบันเกษตรกร		↔		↔
	6. โครงการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจของสถาบันเกษตรกร				↔
	7. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 20 แห่ง				↔
2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	8. โครงการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน	↔		←	→
	9. โครงการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ	←			→
	10. โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด	↔		←	→
	11. โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน		←		→
	12. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน	↔		←	→
	13. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน			←	→
	14. โครงการส่งเสริมและสืบสานการแข่งขันเรือยาวประเพณีนานาชาติ			←	→

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน/โครงการ	ระยะเวลา			
		2553	2554	2555	2556
3.การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน	15. โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลและระบบฐานข้อมูลด้านการค้า การลงทุน				↔
	16. โครงการสร้างเครือข่ายการค้า การลงทุนภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1		←	→	↔
	17. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)				↔
	18. โครงการเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมแนวเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์			←	→
	19. โครงการพัฒนาด่านพรมแดน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)				↔
	20. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้า การลงทุน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)				↔
	21. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า และการค้าชายแดนสู่อาเซียน				↔

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2556

วิสัยทัศน์ : เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในกลุ่มน้ำโขง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2553 – พ.ศ 2556	
เพื่อผลิตสินค้า ทางการเกษตร ให้ได้มาตรฐาน และการแปรรูป สินค้าเพื่อเพิ่ม มูลค่า	ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑ์มวล รวม (GPP) กลุ่มจังหวัด ด้าน การเกษตร	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	1 .เพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการเกษตร 2. ส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปสินค้า เกษตรให้ได้มาตรฐาน 3. สร้างความเข้มแข็งเชื่อมโยงเครือข่ายด้าน การเกษตรแบบครบวงจร 4. พัฒนาช่องทางการตลาดด้านการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว 5. สร้างค่านิยมด้านการเกษตรกับบุคลากร เครือข่ายด้านการเกษตร 6.พัฒนาศูนย์ข้อมูลและระบบฐานข้อมูลด้าน การเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
1. โครงการพัฒนา และปรับปรุงดิน และแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตรอย่าง เป็นระบบ	1	1	150,000,000	143,563,000	189,500,000	309,000,000	สำนักชลประทานที่ 5 สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 3
2. โครงการพัฒนา ศักยภาพและ ยกระดับ มาตรฐานแรงงาน ด้านการเกษตร	1	1	-	-	-	25,000,000	สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดอุดรธานี

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
3. โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพ สินค้าเกษตรให้ได้ มาตรฐาน	1	1	16,000,000	36,800,000	59,500,000	25,000,000	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี
4. โครงการ ส่งเสริมแหล่ง เงินทุนของสถาบัน เกษตรกร	1	1	-	-	-	10,000,000	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี
5. โครงการ ส่งเสริมการ รวบรวมยางเพื่อ ผลิตเป็นยางแท่ง ของสถาบัน เกษตรกร	1	1	-	27,000,000	-	10,000,000	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุดรธานี

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
6. โครงการ ส่งเสริมการ เชื่อมโยงธุรกิจของ สถาบันเกษตรกร	1	1	-	-	-	5,000,000	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุดรธานี
7. โครงการพัฒนา แหล่งน้ำเพื่อ การเกษตรอย่าง เป็นระบบในพื้นที่ จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 20 แห่ง	1	1	-	-	-	25,000,000	ที่ทำการปกครองอำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. ๒๕๕3	พ.ศ. ๒๕๕4	พ.ศ. ๒๕๕5	พ.ศ. ๒๕๕6	พ.ศ. ๒๕๕3 – พ.ศ. ๒๕๕6	
เพื่อเพิ่มรายได้ จากการ ท่องเที่ยวและ สร้างมูลค่าเพิ่ม จากการ ท่องเที่ยวเชิง นิเวศ	ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ รายได้ จากการ ท่องเที่ยว ของกลุ่ม จังหวัด	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	1. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว 2. ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการ ท่องเที่ยว 2.1 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาตลาด ท่องเที่ยว 2.2 พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอด ปี 3. พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ 3.1 สนับสนุนการปรับปรุงเส้นทางให้มีสภาพและ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยว

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
1. โครงการพัฒนา เครือข่าย อุตสาหกรรมด้าน การท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศ เพื่อนบ้าน	1	1	10,000,000	-	5,150,000	8,000,000	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองคาย
2.โครงการ ประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริม การตลาดทั้งใน และต่างประเทศ	1	1	1,500,000	10,000,000	4,150,200	49,000,000	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
3.โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับ แหล่งท่องเที่ยวกลุ่ม จังหวัด	1	1	117,000,000	-	53,200,000	300,000,000	แขวงทางหลวงที่ 1 แขวงทางหลวงบึงกาฬ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี
4.โครงการพัฒนา บุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวทั้งภาครัฐ และเอกชน	1	1	-	15,000,000	4,650,000	5,000,000	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี
5.โครงการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวให้ได้ มาตรฐาน	1	1	68,040,000	-	12,000,000	20,000,000	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 อุดรธานี
6.โครงการส่งเสริมและ พัฒนาเส้นทาง ท่องเที่ยวเชื่อมโยง ประเทศเพื่อนบ้าน	1	1	-	-	4,150,200	15,000,000	สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดฯ (OSM)

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
7.โครงการส่งเสริมและ สืบสานการแข่งขัน เรือยาวประเพณี นานาชาติ	1	1	-	-	2,000,000	2,000,000	สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2553 – พ.ศ 2556	
เพื่อเพิ่ม ศักยภาพการค้า ชายแดนและ เปิดโอกาสใน การลงทุน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการค้า การลงทุนของ กลุ่มจังหวัด	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	1.พัฒนาศูนย์ข้อมูลและระบบฐานข้อมูลด้าน การเกษตร การค้าการท่องเที่ยว 1.1จัดการระบบฐานข้อมูลการค้าและการ เชื่อมโยงข้อมูลของกลุ่มจังหวัด 2.เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน 2.1พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการค้า การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ 3.ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนให้มี ประสิทธิภาพ 3.1พัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และองค์กรเอกชนกับต่างประเทศ

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
1. โครงการพัฒนาศูนย์ ข้อมูลและระบบ ฐานข้อมูลด้านการค้า การลงทุน	1	1	-	-	-	10,000,000	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย
2. โครงการสร้าง เครือข่ายการค้า การ ลงทุนภายในกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออก เฉิงเหินฮอตตอนบน1	1	1	-	6,662,800	20,000,000	30,000,000	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย
3. โครงการพัฒนา ผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ ของกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	1	1	-	-	-	3,000,000	ด้านศุลกากรหนองคาย

บัญชีรายการชุดโครงการ			งบประมาณดำเนินการ				หน่วยดำเนินการ
โครงการ	แหล่ง งปม.	ผลผลิต	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	
4.โครงการเพิ่ม ศักยภาพอุตสาหกรรม แนวเศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	1	1	-	-	3,000,000	5,000,000	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู
5. โครงการพัฒนาด้าน พรมแดน เพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน(AEC)	1	1	-	-	-	13,000,000	ด่านศุลกากรท่าลี่
6. โครงการพัฒนา เศรษฐกิจการค้า การ ลงทุน เพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน(AEC)	1	1	-	-	-	15,000,000	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุดรธานี
7. โครงการพัฒนา เศรษฐกิจ การค้า และ การค้าชายแดนสู่ อาเซียน	1	1	-	-	-	4,000,000	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย

